75STE JAARGANG No. 9945 WOENSDAG 15 OKTOBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24J99

Statenvergadering werd praatcollege met eenzijdig debat

Inzake defensie miste men een kans

De Statenvergadering, die gisteren van negen uur zich gerekt heeft tot bijna twee uur in de middag is ontaard in een weinig verkwikking schenkend praatcollege, waar het tenslotte meer om redaktionele kwesties ging als de weglating of de invoeging van het lidwoord „de" en meer van dat fraais dan wel een openbare behandeling, die een bijdrage is tot een gezonde wetgeving. Het zij verre van ons te beweren dat dergelijke redaktionele kwesties niet belangrijk zouden kunnen zijn maar het lijkt ons toch dat er iets aan de schriftelijke behandeling heeft ontbroken wanneer die minutieuse zaken tijdens de openbare behandeling nog aan de orde gesteld moeten worden. Dit kan eens een keer gebeuren maar...

Dat de heer **v.d. Hoeven** hierin een groot aandeel gehad heeft, wil nog niet zeggen dat de regering nu erg gelukkig was. En de heren der regeringspartijen al evenmin. Daar werd gezwegen en aan het debat werd hoofdzakelijk door de oppositiepartijen deelgenomen met uitzondering van de heer Braam, die af en toe kwam verklaren dat de ontwerpen aan de orde zijnde, in 's lands voordeel waren en dus konden rekenen op „onze steun". Bedoelde

P. V.D. HOEVEN
....taalkundig of juridisch......

hij daarmee soms de gehele regeringscoalitie? Want de andere partijen hebben volhard in hun zwijgen op de heer **Finck** na. Er waren 14 agendapunten ter openbare behandeling en dat het niet 14 keer hoofdelijke stemming met de uitslag 12-10 geworden is, komt alleen maar omdat niet alle agendapunten zo belangrijk waren dat er een hoofdelijke stemming kwam.

Na de agendapunten, die in ons verslag van gisteren nog ter sprake zijn gekomen, was als vijfde agendapunt aan de orde een wijziging van de Vergunningsverordening 1949. Er gingen stemmen op bij monde van de heren **Abbad** en **Eman** om de termijn van zes maanden, die nodig is om tot intrekking van die vergunning over te gaan, zo in die zes maanden de verkoop gestaakt is, te verlengen tot een jaar. **Min. v.d. Meer** verklaarde niet te zweren bij die zes maanden maar benadrukte o.i. terecht, dat een dergelijke wettelijke termijn, waarna de vergunning **kan** worden ingetrokken, wel belangrijk is om wantoestanden op dit punt te vookomen. De bespreking van dit ontwerp werd overigens een merkwaardige hors d'ouvre met lichte en zware bestanddelen, zoals dat bij hors d'oeuvres wel eens meer het geval pleegt te zijn. Het geheel werd gelardeerd met een hardnekkige aanval van de heer v.d. Hoeven op een woordje „betrokken" waarbij hij meende dat de Minister zich „in het taalkundige begaf" terwijl hij zou bedoelen in het juridische te blijven. De heer Dip zag gelegenheid, zwaargeladen de vraag op te werpen betreffende het ambtenaarschap van de gezaghebber, iets wat de minister — terecht — liever niet in het voorbijgaan wenste te behandelen terwijl tenslotte de heer Braam „en passant" een artikel over het beroepsrecht bij amendement wilde opbrengen. Het kon de Minister niet enthousiast maken en dat was voor de heer Braam voldoende om niet door te zetten.

Het ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Verordening tot regeling van het toezicht op krankzinnigen bracht ook nog een interessante gedachtenwisseling op, toen de heer Braam het amendement uit zijn mouw schudde om de betaling van de verpleegkosten niet te laten ingaan op 1 januari 1956 zoals het voorstel luidde maar pas op 1 januari 1958. Terecht werd gevraagd hoe dit vlotte voorstel, dat naar men schatte wel eens een bedrag van 1 miljoen kon betekenen, te passen was in de begrotingstoestand. De heer Braam was op dit punt niet duidelijk en de Min. President, die geen bezwaar had, was in zijn beantwoording al evenmin gelukkig.

Beslist ongelukkig was de regeringsleider bij het debat dat ontstond n.a.v. het volgende agendapunt: een ontwerp-landsverordening nopens de registratie van schutter- en dienstplichtingen.

De heer **Debrot** leidde de besprekingen hiervan in met een opmerking betreffende de volgens hem erbarmelijke behandeling van de nabestaanden van oorlogslachtoffers en invaliden van overheidswege. We kunnen het antwoord van de Min. President, waarmee de heer Debrot blijkbaar genoegen nam, niet toejuichen. Het was weer eens de zoveelste keer dat iets werd afgeschoven op de voorgangers maar als men be-

B. PH. ROMER
......met plezier tegen......

seft dat het hier gaat om een ereschuld, dan zijn waarachtig vier jaar toch wel voldoende om dit te herstellen! De heer **Römer** gaf een geestige en tegelijk met emotie uitgesproken ontboezeming ten beste over de aloude schutterij en verklaarde in de loop van het debat „met plezier" tegen te stemmen wanneer het ontwerp bedoelde een herleving van de schutterij, die volgens hem meer te maken had met „voor schut staan" dan met schieten, mogelijk te maken.

Overigens raakte hij, naast enkele opmerkingen die beter achterwege hadden kunnen blijven, een zeer positief punt aan, toen hij heenwees naar de oprichting van een Antilliaans corps met eventueel eigen kader, opgenomen in het geheel van land-, zee- en luchtmacht. Het is beslist te betreuren, dat de Min. Pres. aan dit debat niet een waardiger vorm heeft weten te geven, waarbij men was uitgegaan van de bijdrageplicht inzake defensie in het kader van het Koninkrijk. Dat er vanuit de Staten werd gewezen op een strijdigheid van dit ontwerp met Staatsregeling, artikel 135, was o.i. wel juist maar niet voldoende om het verzuim van de Regering goed te maken. Men heeft hier een kans gemist.

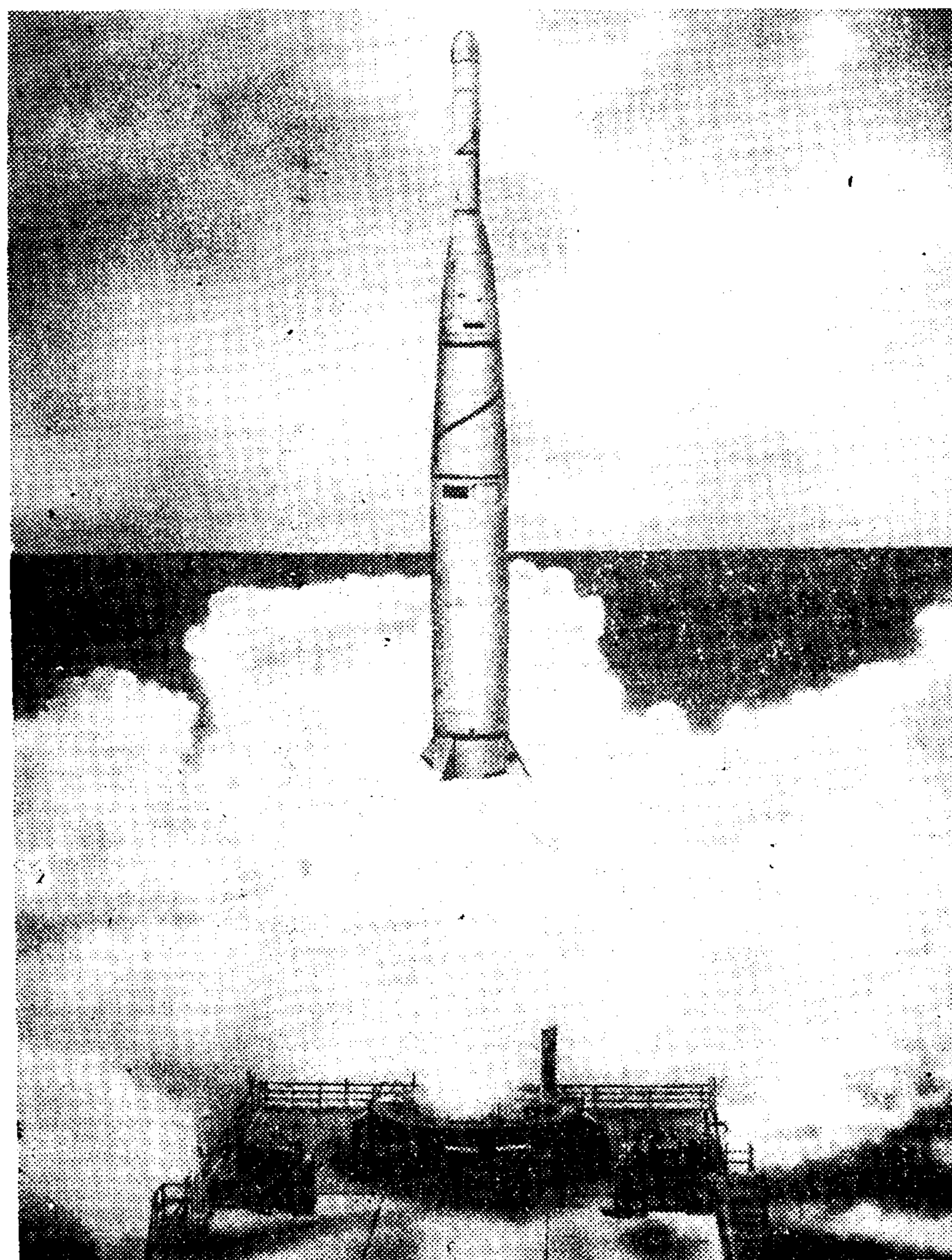
De ontwerpen, die hierna nog aan de openbare behandeling toe waren, leverden niet veel belangrijks op tenzij agendapunt 9 waarbij de mogelijkheid tot het vaststellen van een overbrugging bij het aftreden van een Gedeputeerde wettelijk werd geregeld. Overbruggingsvergoeding voor een aftredende politieke figuur werd in het algemeen onaanvaardbaar gesteld door de heer **Eman.** En als het dan nog gaat om een ambtenaar-gedeputeerde, wiens voorgaande betrekking krachtens de wet voor hem beschikbaar blijft en wiens periodieke verhogingen zelfs doorgaan, blijkt de overbodigheid nog duidelijker. De regering, in een glazen huisje, zei dat ze het hiermee wel eens was, doch dat ze het aan de autonomie van de Eilandgebieden verplicht was, de mogelijkheid tot het vaststellen van een overbruggingsvergoeding bij het aftreden van een gedeputeerde te openen.

Bij het ontwerp-landsverordening dat garantie bedoeld te geven aan zich hier vestigende beleggingsmaatschappijen dat er de eerste 10 jaren geen belastingverhoging zal volgen merkte de heer **Abbad** op, dat men hiermee beslist geen goede propaganda maakte. Men houdt de buitenlandse maatschappij voor de gek, wanneer men nu 10 jaar garantie wil geven terwijl men hem moet garanderen, dat dit vanaf hun vestiging zal geschieden. De **Min. van Financiën** toonde zich hier een goed kenner van het euvel der reclame, die de mensen met open ogen tracht om de tuin te leiden of althans van iets te overtuigen waarover men zonder die reclame waarschijnlijk nooit gedacht zou hebben. We hebben, aldus de minister, nooit belooft van wie geen belastingverhoging boven 2,4% zouden invoeren we hebben alleen de tarief-verhouding eentiende gegarandeerd. Met advertenties e.d. heeft men in die zin nog al eens succes, getuige het hand over hand toenemen van de kolos der reclame. Of men echter op deze wijze zand kan strooien in de ogen van besturen van beleggingsmaatschappijen, die hier het belastingklimaat komen aftasten, achten wij met de heer Abbad aan twijfel onderhevig.

Na vijf uur vergaderen met een pauze van enkele minuten gingen de Staten tegen twee uur weer uiteen.

Nadat de Rock 'n Roll-ster, thans soldaat Elvis Presley, in het Friedbergkamp in Duitsland was aangekomen, waar hij voor ca twee en een half jaar gelegerd zal zijn, wisten de posterijen hem onmiddellijk te vinden door de enorme hoeveelheid fan-mail, die Elvis van over de gehele wereld achtervolgt.

Zaterdag jl. lanceerde de Amerikaanse Luchtmacht een maanraket, die maandagochtend — na een suksesvol aangevangen tocht — in de dampkring van de aarde terugkeerde en verbrandde. Foto: de start van de maanraket.

De direkteur van de K.L.M., de heer Aler, heeft op Schiphol aan een aantal personeelsleden de vliegurenpenningen 1958 uitgereikt. Foto: vlieger Metz, leider van de pilotenstaking, ontvangt de bronzen penning uit handen van de heer Aler.

Ontevredenheid in kringen van Nederl. waarnemers in LIBANON

Nederlanders gedwongen ondergeschikte rol te spelen in organisatie van U. N. O. G. I. L.

's-Gravenhage. — De speciale verslaggever van „Het Binnenhof", Alfred van Sprang, schreef:

In kringen van de Nederlandse waarnemers bij de U.N.O.G.I.L. (United Nations Observation Group In Libanon) heerst grote teleurstelling over het feit, dat zij door de politiek van Den Haag gedwongen zijn een ondergeschikte rol te spelen in deze internationale organisatie. Terwijl vele andere landen officieren van hoge rang naar de Libanon hebben gestuurd om zich op die manier automatisch te verzekeren van leidende functies, heeft Nederland slechts kapiteins en majoors beschikbaar gesteld en hun bij het vertrek bovendien de boodschap meegeven niet op een tijdelijke bevordering te behoeven te rekenen. **De Nederlandse waarnemers (die zonder twijfel tot de meest kundige en ervaren officieren in U.N.O.G.I.L. gerekend mogen worden) moeten als gevolg van deze politiek dikwijls genoegen nemen met het werken onder collega's, die in elk opzicht minder capabel zijn dan zijzelf, maar die door hun regering wel tijdelijk een hogere rang hebben gekregen.**

Met de komst van steeds meer waarnemers met hoge rangen wordt de situatie er voor de Nederlanders niet beter op. Men herinnert zich hen alleen als men op taalgebied in de knoop zit. En dat gebeurt nogal eens, want het is onbegrijpelijk dat er zoveel officieren zijn die geen Frans spreken. Ook over het werk zelf zijn de Nederlanders over het algemeen weinig tevreden. Zij geven toe dat hun detachering een interessante ervaring is, die hun blik verruimd heeft en hun een internationale scholing heeft gegeven, maar de organisatie van U.N.O.G.I.L. is hun bitter tegengevallen. Het is geen kwestie van de beste man op de juiste plaats, maar van politieke protectie en van werken met de ellebogen. Als gevolg daarvan hebben vooral de Canadezen, de indiers en de scandinaviers kans gezien de touwtjes van U.N.O.G.I.L. in handen te nemen. Daar komt nog bij, dat men eigenlijk geen werkelijke taak voor zich ziet. **Degenen die vervuld van idealisme en geloof in de Verenigde Naties naar Libanon zijn gekomen, zijn dan ook helemaal teleurgesteld. Verscheidenen van hen zouden dan ook liever vandaag dan morgen naar Nederland terugkeren. „Daar kan ik tenminste iets nuttig doen...,"** zei een van hen. „Hier loop ik eigenlijk maar een beetje te lantefanten en bovendien erger ik me nog elke dag aan allerlei dingen..."

Nu U.N.O.G.I.L. om voor niemand begrijpelijke redenen als maar blijf groeien terwijl er qua werk eigenlijk minder dan ooit tevoren te doen is, tracht men op het hoofdkwartier in het Luxueuze Riviera hotel in Beiroet dit leger van internationale officieren bezig te houden. Er worden dan ook allerlei overbodige en onlogische opdrachten verstrekt. **Daar men in het veld niet over voldoende voertuigen beschikt, dwingt men de waarnemers zelfs patrouilles te voet en op muilezels te maken. Dat deze manier van verplaatsen het prestige van de Verenigde Naties (dat toch al dagelijks met voeten getreden wordt) nog verder omlaag haalt, begrijpt men op het hoofdkwartier niet.**

Verscheidenen van de opdrachtgevers hebben het Riviera hotel namelijk nooit anders verlaten dan om aan de overkant in zee te gaan zwemmen of om een nachtclub te

(Vervolg naar pag. 6)

DULLES OP PERSCONFERENTIE:

Bestand in straat van FORMOSA geen betrouwbare wapenstilstandsovereenkomst

Washington. — „De Verenigde Staten hebben geen enkel voornemen, om bij generalissimus Tsjiang Kai-Sjek aan te dringen op vermindering der sterkte zijner troepen op Quemoy", aldus heeft minister Dulles, te Washington op zijn persconferentie verklaard.

Hij voegde hieraan toe: Er worden echter thans op Formosa besprekingen gevoerd over de meest doelmatige opstelling der nationalistische strijdkrachten.

Peking heeft duidelijk gemaakt, dat het er in de eerste plaats op uit is een wig tussen de Verenigde Staten en nationalistisch China te drijven en de Verenigde Staten moeten zeer zorgvuldig handelen, om de Chinese communisten niet in de kaart te spelen.

Hij vervolgde: „De Verenigde Staten zijn er niet voor de eilanden Quemoy en Matsoe aan de communisten over te geven.

De Amerikaanse regering verwelkomt de verlenging met twee weken van het bestand van een week, dat de Chinese communisten hadden aangekondigd, doch zij beschouwt de thans ontstane situatie niet als een zeer betrouwbare wapenstilstandsovereenkomst.

Indien deze wel tot stand zou komen, zou dat de toestand vanzelfsprekend aanzienlijk wijzigen.

Minister Dulles verklaarde verder, dat hij open stond voor het Sovjetvoorstel, om de besprekingen, die 31 oktober as. te Génève aanvangen over een eventuele staking der proefnemingen met kernwapens, onder leiding van de betrokken ministers van buitenlandse zaken te doen verlopen.

„Ik zou de conferentie zeker zelf bijwonen, indien ik van gevoelen zou zijn, dat mijn aanwezigheid noodzakelijk of van waarde zou zijn. Doch op het ogenblik acht ik dat niet waarschijnlijk."

Hij voegde hieraan toe, dat te Génève vele zeer ingewikkelde zaken zouden worden aangesneden, die een te veel technisch karakter zouden dragen, om door hem behandeld te kunnen worden.

Minister LUNS in Suriname

Paramaribo. — De Nederlandse minister van buitenlandse zaken, mr. J. M. A. H. Luns, heeft gistermorgen op een persconferentie te Paramaribo gezegd, naar Suriname te zijn gekomen voor kennismaking van de enige tijd geleden opgetreden Surinaamse regering, doch dat zijn bezoek niet slechts een formeel karakter heeft gedragen.

Gisterochtend heeft mr. Luns een vergadering bijgewoond van het kabinet, die werd gehouden onder voorzitterschap van gouverneur van Tilburg. Minister Luns achtte deze vergadering, die twee en een half uur duurde, zeer nuttig, aangezien er zaken werden gedaan. Onder meer werd de mogelijkheid besproken, in de dienst van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken meer Surinamers op te nemen. Een voorstel daartoe zal de Nederlandse regering zeer welkom zijn, aldus minister Luns, die vandaag uit Paramaribo naar Den Haag is vertrokken.

Mr. I. C. DEBROT belast met nieuw ambtelijk bureau voor onderwijs

Willemstad. — De heer mr. I. C. Debrot, hoofdcommies, coordinerend ambtenaar voor de jeugdzorg, alhier, is met ingang van 13 oktober 1958 eervol ontheven van de werkzaamheden als coordinerend ambtenaar voor jeugdzorg en met ingang van dezelfde datum ter beschikking gesteld van onderwijs en volksontwikkeling.

De heer Debrot is door de minister van onderwijs en volksontwikkeling belast met de opzet en de leiding van het nieuw ambtelijk bureau voor onderwijs, welk bureau, zoals reeds werd medegedeeld, ingesteld zal worden in verband met de daadwerkelijke aktivering door de regering van de onderwijspolitiek.

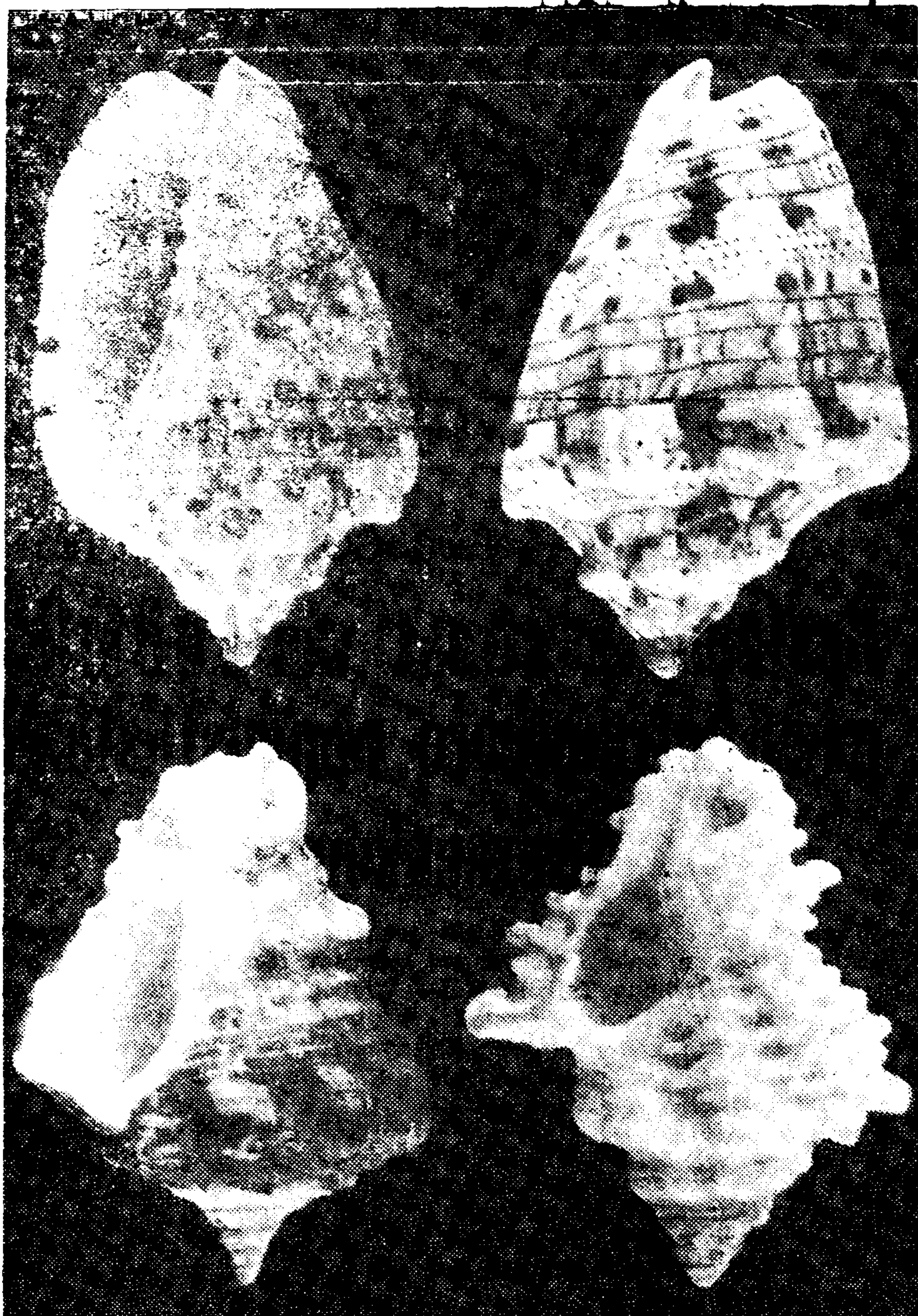
Nieuwe kunstmaan?

Kansas City. — Een amateur radio-operateur Elmo Melton heeft meegedeeld nieuwe signalen te hebben opgevangen met tussenpozen van 100, 105 en 117 minuten en hij gelooft, dat ze afkomstig zijn van een nieuwe kunstmaan. Melton luistert bijna elke dag naar de signalen, die door de derde spoetnik worden uitgezonden. Het laboratorium voor onderzoek van de marine te Washington verklaard niets te weten van deze nieuwe signalen.

Tweede Kamerlid H. van SLEEN overleden

Den Haag. — Het tweede kamerlid H. Van Sleen van de partij van de arbeid is te Rotterdam overleden. Hij was eerste plaatsvervangende voorzitter van de kamer, en ridder Ned. Leeuw.

Hij was tweemaal voorzitter van een delegatie uit de Staten-generaal naar overzeese rijdsdelen, in 1956 naar de Ned Antillen, in 1957 naar Suriname.

Een illustratie uit het werk van drs Coomans:
Links boven: „Vasum capitellum" van Curaçao (1x vergroot): Licht bruin, geelachtig.

Rechts boven: „Vasum muricatum" van Aruba (9/10 x vergroot): mosgroen op wit.

Onder:: „Voluta musica" van Aruba (1¹/₄ x vergroot): ivoorwit met grote zwarte vlekken: de „balken" zijn oranje bruin met kleine grijze „noten". De punten zijn bruin.

Wetenschappelijke Publicatie van Drs. H. E. COOMANS

Als nummer 6 van de „Collected Papers" van het Caribisch Marien-Biologisch Instituut is van de hand van de Heer H. E. Coomans, biol. drs. tevens bibliotecaris van de wetenschappelijke Bibliotheek op Curaçao) een publicatie verschenen getiteld „A Survey of the Littoral Gastropoda of the Netherlands Antilles and Other Caribbean Islands", een verhandeling over de zeeslakken van de Nederlandse Antillen en enkele andere Westindische eilanden. Litteratuur over dit onderwerp is zeer schaars. De laatste verhandeling voor het onderhavige is die van Mevr. W. S. S. van der Veen-van Benthem Jutting welke in 1927 verscheen. Vele van de beschrijving van drs. Coomans vermelde slakken zijn nieuw voor de Nederlandse Antillen, terwijl er zelfs enkele bij zijn, die voor het eerst gevonden zijn op de Kleine Antillen, terwijl zij vroeger alleen op de Grote Antillen bekend waren.

De studie van de Heer Coomans werd verricht op het Zoologisch Museum te Amsterdam. Thans verricht de Heer Coomans aan het Caraibisch Marien-Biologisch Instituut researchwerk voor zijn promotie. De door hem in deze studie besproken weekdieren werden voor het grootste deel verzameld door Dr. P. Wagenaar Hummelink. De publicatie is keurig uitgevoerd, waarbij vooral de aandacht valt op de werkelijke fraaie foto's, waarbij opgemerkt dient dat het fotograferen van de soms zeer kleine schelpjes (enkele mm groot!) een zware opgave is.

WILLEMSTAD — BISSCHOPSSTAD

Opening van het Voorbereidend CONGRES

Een stampvolle kerk te Pietermaai woonde gisteravond de opening bij van het Congres Willemstad-Bisschopsstad ter voorbereiding van de Plechtigheden bij gelegenheid van de verheffing van het Apostolisch Vicariaat tot Bisdom, die zaterdagavond haar beslag zal krijgen. Mgr. J. M. Holterman celebreerde een Pontificaal Lof waarbij hij geassisteerd werd door de Heren Lazaristen dr. H. de Graaf als diaken en de eerw. heer van den Maagdenberg.

Bezielende predikatie in een stampvolle kerk

Het dameskoor van de parochie onder leiding van pater P. Verbeek voerde de gezangen uit.

Onder het Lof hield de eerw. heer dr. A. Römer een bezielende predikatie over het thema van de Kerk, Het Mystieke Lichaam van Jezus Christus.

In gloedvolle bewoordingen, die door allen met opvallende aandacht werden aanhoord terwijl Monseigneur vanaf zijn Troon toeluisterde hoe de godsdienst voor velen bij uitsluiting een strikt persoonlijke zaak is tussen God en de individuele mens. Zonder ook maar te ontkennen dat de mensen een persoonlijk geweten hebben en met volle erkenning van zijn innerlijke verhouding tot en volstrekte afhankelijkheid van God, moeten we vaststellen, dat de mens tegenover God staat met zijn gehele wezen, met ziel èn lichaam. En daarom heeft God van meet af aan de Godsdienst ingebouwd in een gemeenschap. In het oude Israel was het zelfs zo sterk dat men nog nauwelijks het godsdienstig en staatkundig leven uit elkaar kon houden. Op dezelfde gedachte is ook de Kerk van Christus gebouwd: een zichtbare Kerk, een zichtbaar Gezag en ook zichtbare tekenen, heiligingsmiddelen zonder weerga.

Maar daaruit volgt ook dat de Kerk Gods werk is en tegelijk mensenwerk. Maar het is deze Kerk, van wie Christus verklaard heeft, dat „de poorten van de hel Haar niet zullen overweldigen". Het is in deze Kerk, dat Christus zijn Gezag heeft overgedragen en op de schouders heeft gelegd van Petrus en zijn opvolgers.

En een deel van deze Kerk vormt het katholieke volk van de Antillen. Het is daarom verheugend en ten volle een feest waard, dat wij van kind tot volwassene uitgroeien. Dit betekent niet niet dat wij al klaar zijn en dat het godsdienstig leven van ons volk tén volle is uitgegroeid. Wij dragen een verantwoordelijkheid, die door de Verheffing van het Vicariaat tot Bisdom nog eens duidelijk onderstreept wordt

Wij vormen een eenheid: „Velen, zijn we een Lichaam", en wij allen moeten daarom door ons persoonlijk leven, door ons gezinsleven en door de deelname aan het maatschappelijk leven actief meewerken aan de verdieping van ons godsdienstig leven en de uitbreiding van Christus' Rijk onder ons.

De tot de laatste plaats bezette kerk en de prachtige predikatie van Pater Römer vormden eèn waardige opening van het Congres Willemstad-Bisschopsstad dat vandaag en vrijdag in verschillende parochies van de stad zijn voortzetting zal vinden terwijl morgenavond in enkele meer afgelegen parochies bijeenkomsten plaats vinden. Telkens zal door priester èn leek het woord worden gevoerd. Elders in dit nummer vindt men het volledige program voor vanavond. We zullen morgen en vrijdag eveneens het program van die avond publiceren.

HET PROGRAMMA VAN VANDAAG

Willemstad. — Hedenavond worden in verschillende parochies de vergaderingen gehouden van het Congres „Willemstad-Bisschopsstad". Hier volgt de nauwkeurige lijst van vergaderingen en sprekers voor hedenavond.

Diarazon 15 oktober

19.30 uur: Pietermaai (St Jozef Mulo) pater Römer over: „Iglesia como curpa místico di Cristo'; en de heer E. Pietersz over: „Com ami, como tata of mama católico, mester educa e joenan cu Dios a confia na mi cuidao".

19.00 uur: Janwé (Margarethaschool) pater Ellis over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en de heer J. Martina over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

20.00 uur: Sta Ana en Sta Familia (St Thomascollege, Hoogstraat) pater Möhlmann over: „Iglesia como curpa místico di Cristo"; en de heer J. de Windt over: „ Com ami, como tata of mama católico, mester educa e joenan cu Dios a confia na mi cuidao".

19.30 uur: Wishi (Piusschool) pastoor Volk over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en de heer V. Servage over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

19.30 uur: (Nederlands) Groot Kwartier (Carmelcollege) pater De Graaff over: „Het mystiek Lichaam van Christus"; en de heer G. Kok over: „De plaats van de katholieke leek in de maatschappij".

19.30 uur: Sta Rosa (Zustersschool) pater Maassen over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en de heer Jules Rojer: over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

19.00 uur: Montagne (Dominicusschool) pater Oeverhous over: „Iglesia como curpa místico di Cristo"; en de heer Edg. Fontilus over: „Com ami, como tata of mama católico, mester educa e joenan cu Dios a confia na mi cuidao".

19.30 uur: Coromoto (Niewindtcollege) pater v. Lankveldt over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en de heer Sal. Curiel over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

De Gouden L. R. D. en de CUROM

Willemstad. — De programmaleiding van de Curom stelt zich voor veel aandacht te besteden aan het vijftigjarig bestaan van de Landsradio- en Telegraafdienst. Woensdagavond om half negen zal een klankbeeld over de L.R.D. worden uitgezonden; samenstelling en montage zijn van August Quast, de teksten werden verzorgd door Auke Cloo.

Na het ochtendnieuws van donderdag is er een korte toespraak van de Curom-voorzitter, de heer C. G. Grootens, na het nieuws van half één wordt uitgezonden de toespraak, welke de minister van Verkeer en Vervoer zal houden bij de onthulling der herinneringsplaquette, na het avondnieuws van zeven uur is te beluisteren een toespraak van ir J. D. H. van der Toorn, direkteur-generaal van het hoofdbestuur der Nederlandse P.T.T., welke toespraak op verzoek van de Curom door Radio Nederland Wereldomroep op de plaat werd vastgelegd.

Tenslotte zal des avonds van acht uur af worden uitgezonden een deel van de receptie bij het zendstation op Groot Kwartier.

Canasta-drive P.S.V.

Willemstad. — Uitslag van de gisteravond in de Politie-klub op Mundo Nobo gehouden canasta-drive:

1e prijs echtpaar Sambo 8090 pt; 2e prijs dames Hazelhoef — Bos Verschuur 6685 pt; 3e prijs mevr. Berkeveld — heer Zandwijken 2455 pt.

Politieberichten

Willemstad. — De politie verleende gisteren 9 maal assistentie en deelde in totaal 30 p.v.'s uit.

Om 16.30 gistermiddag werd overlast van honden gemeld op Stenen-Koraal.

Een man, die aldaar woont, klaagde erover dat loslopende honden zijn pluimvee doodbijten. Hij verzocht deze beesten op te ruimen.

Om 12.00 uur gistermiddag werd door een agent van politie gemeld, dat bij het afbreken van een muur in de breedestraat (O) hoek Hendriksteeg, gevaar voor instorten bestond.

De arbeidsinspectie werd gewaarschuwd en kwam ter plaatse. Het werk werd direkt stop gezet en er zal voor verdere veiligheidsmaatregelen worden gezorgd.

Een eerste prijs?

(Buiten verantwoordelijkheid der) Redaktie)

Mijne heren,
In uw krant van gisteren las ik:
„Zal het de Antillen gelukken voor het eerst in de geschiedenis van de Centraalamerikaanse en Caraibische Spelen een eerste prijs in een tak van sport te behalen? **Het is een moeilijke, doch geen onmogelijke opgave!"**

Ten gerieve van uw lezers doe ik u een lijst toekomen van de gouden medailles, die reeds door de Antillen in de vorige Middelamerikaanse en Caraibische Spelen werd gewonnen:

1946: Adriana (kogelstoten); Boutmy (sabel); Curaçao (waterpolo); Ben Smit (architektuur).

1950: Luckmann (sabel); Nederlandse Antillen (sabel-équippe).

1954: Adriana (gewichtheffen).

D.C.

MOEDER AARDE VERGAAT IN VUUR!

(Buiten verantwoordelijkheid der) Redaktie)

Geachte heer Verbrugge.

Ook om U heb ik gelachen
Al was het stuk wel wat lang
18 maal schreef U „dromer"
Zo dat het remde in z'n gang!

Mijn astronomische kennis
Is zoveel als „Krelis Klomp"
Dit heeft „Ad Interim" direkt begrepen
Waar U dagen over kromp.

Ik wil niet op slakjes letten
Ook U nodig ik hierbij uit
Op het feest met bierrakketen
Waarmee ik dit geschrijf besluit.

„Dromer" Alias „Krelis"

Verwacht economisch herstel in V.S. werpt nog vele vragen op

(Bijzondere correspondentie uit New York)

Men gaat zich in Amerika, nu wel steeds duidelijker blijkt dat de recessie is beëindigd, thans afvragen hoe het herstel van de economische activiteit zal ontwikkelen. Over het algemeen is men dus wel van mening dat het herstel in het laatste kwartaal van dit jaar eerst van enige betekenis zal zijn, maar in welk tempo en hoe krachtig het zich zal manifesteren is nog een open vraag. Dit vindt o.m. zijn oorzaak in het feit, dat er nog wel enige gevoelige plekken zijn in de Amerikaanse economie, waarvan men zich afvraagt hoe deze zich verder zullen ontwikkelen, en waarvan de ontwikkeling zo'n grote invloed zal hebben op het economisch herstel. Hier zijn enkele vragen die men zich stelt: Hoe zullen de nieuwe auto's model 1959 worden ontvangen? Het antwoord hierop zal bepalend zijn voor de ontwikkeling van de voor Amerika zo belangrijke auto-industrie, zoals bekend een van de bedrijfstakken, die door de recessie het zwaarst getroffen is. Men beseft dat als in de vraag naar auto's niet een flinke opleving komt ook de enorme staalindustrie, waarvan de autofabrikanten een van de belangrijkste afnemers is, geen krachtig produktieherstel te zien zal kunnen geven. Een volgende vraag is: wanneer zal de voorraadliquidering nu eens plaats maken voor voorraadvorming en dus nieuwe orders tengevolge hebben die weer hogere produktie en meer werkgelegenheid met zich brengen. Derde vraag: zullen de prijzen voor staal en aluminium worden verhoogd en wat zal daarvan de invloed zijn op het prijspeil? En tenslotte: Zal de inflatie de kop weer opsteken o.m. als gevolg van het groeiende tekort op de begroting?

Grotere activiteit in de industrie

Om van de vragen naar de feiten over te gaan: gebleken is dat de werkgelegenheidssituatie zich in juni verder in de goede richting heeft ontwikkeld. In de eerste plaats moet genoemd worden dat de werkgelegenheid in de afgelopen maand met 920.000 arbeidsplaatsen is toegenomen, zodat 64.900.000 Amerikanen in het arbeidsproces zijn opgenomen. Gunstig is het vooral te noemen dat in juni j.l. voor het eerst sinds 18 maanden de werkgelegenheid in de industrie weer is gestegen. De werkloosheid steeg wel tegelijkertijd met 533.000 personen, maar dit vindt zijn oorzaak in het feit dat vele studerende — normaal of tijdelijk werk zoeken en niet in de conjuncturele ontwikkeling. De stijging van het aantal werklozen in juni j.l. komt dan ook overeen met de gebruikelijke ontwikkeling voor deze maand. Enige tijd geleden raamde men in kringen van deskundigen, dat de werkloosheid in juni 1958 ca. 6 miljoen zou bedragen, daar blijft het feitelijke cijfer van 5.437.000 dus wel in verhouding mate onder.

Bij deze gunstige ontwikkeling moet men niet vergeten dat de werkloosheid in juni j.l. altijd nog 2.1 miljoen hoger is dan in juni 1957 en de werkgelegenheid 1.5 miljoen lager hetgeen er wel op wijst, dat er nog heel wat gebeuren moet wil de Amerikaanse economie weer een full-employment toestand benaderen.

Ook de gemiddelde duur van de fabrieks-werkweek heeft in juni j.l. een stijging ondergaan en dit vooral is een aanwijzing dat de economische activiteit in de industrie aan het opleven is.

Ook de verdere stijging van het indexcijfer voor de industriële produktie is daar een aanwijzing voor. Werd voor mei aanvankelijk een stijging met een punt tot 127 (100 is 1947-49) gemeld dit meicijfer is thans definitief herzien tot 128. In juni jl. is dan een stijging met nog eens twee punten gevolgd tot 130 dus. Dit is een snellere stijging dan gebruikelijk is in de beginstadia van een economisch herstel. Daarbij moet echter niet worden vergeten dat in de zomermaanden juli en augustus het indexcijfer vrijwel onveranderd zal zijn of nog iets terug zal lopen, gezien o.m. de vakanties.

Ook het voor de consumptie zo belangrijke persoonlijk inkomen is in juni jl. weer verder gestegen, terwijl de inkomens in de landbouw in het eerste halfjaar 1958 22 pct hoger zijn geweest dan in dezelfde periode 1957, hiermede staat ongetwijfeld in verband het feit, dat de detailomzetten zich niet alleen goed kunnen handhaven maar nog een lichte stijging te zien geven. Tenslotte blijft de aktiviteit in de bouwnijverheid en dan vooral wat betreft de huizenbouw, verder toenemen.

De minister van handel, Weeks, heeft ongetwijfeld op grond van de gunstige statistieken gezegd, dat hij optimistischer dan ooit is wat betreft de ontwikkeling van de economie later in dit jaar.

De overheidsuitgaven zullen in het laatste kwartaal van 1958 op jaarbasis op zijn minst 3 miljard dollar hoger zijn dan in het 2e kwartaal 1958. Dit zal de economie een stimulans geven van enige betekenis. Op zich behoeft het echter nog niet voldoende te zijn om het herstel te doen starten, maar in combinatie met andere stimulerende factoren kan het een krachtige steun betekenen.

Wat betreft de twee belangrijkste bedrijfstakken in de Ver. Staten, de staal- en auto-industrie, valt nog op te merken, dat de autoproduktie in juni verder is gedaald en de laagste was in enige juni maand sinds 1948. In juli zal de produktie waarschijnlijk nog verder afnemen, aangezien men in deze maand al begint de assemblage lijnen om te bouwen voor de produktie van de modellen 1959. De experts ramen, dat de autoproduktie in 1958 niet meer dan 4.2 miljoen stuks zal bedragen tegen 5.7 miljoen in 1957. Ook de vrachtwagenproduktie is aanzienlijk lager. Niettemin verwacht men toch ook in de auto-industrie in het laatste kwartaal van dit jaar een opleving in de produktie en de afzet, daarbij komt, dat de voorraden op 1 juli op het laagste niveau voor deze tijd van het jaar zijn.

De staalindustrie ontwikkelt zich vrij gunstig in juli. Oorspronkelijk werd gedacht dat de produktie in juli en augustus, gezien de vakanties en de normale slapte in de zomer zou dalen. Dit is ook wel gebeurd, maar niet in de mate als werd verwacht. De orders zijn minder sterk teruggelopen en de produktie zal op zo een 50 à 55 pct van de capaciteit gehandhaafd kunnen blijven, wat nodig is gezien de tijd van het jaar en de economische omstandigheden, bevredigend wordt geacht. Dit peil wordt bovendien gehandhaafd zonder de aankomst van de auto-industrie, die per jaar 19 pct van de staalprodukten afneemt, maar thans nagenoeg geen orders plaatsen. De vraag uit de auto-sector zal met augustus weer naar voren komen en dat zal de produktie van de staalindustrie op het hoogste niveau van 1958 brengen. Sommige maatschappijen verwachten een staalproduktie van 70 pct van hun capaciteit in het laatste kwartaal van 1958.

Wat tenslotte de ontwikkeling in het Midden-Oosten betreft en de eventuele invloed ervan op de Amerikaanse economie valt thans nog zeer weinig te zeggen. De Amerikaanse olieproducenten zouden alleen een belangrijke produktieverhoging kunnen verwachten als niet alleen in Irak, maar in het gehele Midden-Oosten de olieproduktie zou stagneren, wat nog geenszins het geval is en het wellicht ook niet zal worden.

De Haagse guitarist Peter van Houten, in Italië beter bekend onder de naam Van Wood, maakt momenteel een toernee door Nederland. Van Wood en zijn kwartet spelen iedere avond in de „Blue Note" te Amsterdam.

Boodschap van Tsjiang Kai Sjek aan bevolking van FORMOSA

Taipeh. — In een boodschap aan de bevolking van Formosa ter gelegenheid van de 47ste verjaardag van de stichting van de Chinese republiek, heeft Maarschalk Tsjiang Kai Sjek verklaard, dat de Nationalisten niet slechts de Chinese communisten niet bebben op Quemoy te landen maar ook hun plannen in Zuidoost-Azie hebben verijdeld.

De Nationalistische minister van buitenlandse zaken zei, dat de Nationalisten niet van plan zijn de communisten Quemoy en Matsoe te laten. Deze eilanden zijn onmisbaar voor de verdediging van Formosa.

Nieuws uit Suriname

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Terwijl de Politie met een rigoureuze verkeersactie bezig is om te proberen het verkeer veiliger te maken, viel in het hartje van de hoofdstad de 17de verkeersdode. Een 65-jarige man die onvoorzichtig de straat overstak, werd door een autobus doodgereden.

Paramaribo. — Een werkgroep heeft van de regering opdracht gekregen om binnen twee weken met een bouwplan te komen op de volkswoningbouw, die reeds enkele maanden bij gebrek aan credieten stil lag, te hervatten. Binnen weinige weken moet kunnen worden overgegaan tot de bouw van een groot aantal zogenaamde kleine middenstandswoningen. Daarnaast zal ook een aanzienlijk aantal volkswoningen worden gebouwd. Het ligt in de bedoeling om geen woningen meer te bouwen met minder dan 3 slaapkamers, teneinde niet voort te gaan met het scheppen van ongewenste woontoestanden.

Deze hervatting der bouwactiviteit is mogelijk geworden doordat de Staten twee verordeningen hebben goedgekeurd die het mogelijk maken dat de regering langlopende leningen kan aangaan.

Paramaribo. — De regering is in overleg met de ambtenarenorganisaties om normen vast te stellen voor de benoeming en bevordering in het ambtelijke. De huidige situatie wordt niet bevredigend geacht. De overeengekomen normen zullen worden vastgelegd en gepubliceerd.

Libanese regering eist terugtrekking der Amerikaanse troepen

Beiroet. — De Libanese regering heeft in een officieel communiqué bekendgemaakt, dat in een nota aan de Amerikaanse ambassadeur te Beiroet terugtrekking van de Amerikaanse strijdkrachten „voor het einde van de maand is geëist, ongeacht de omstandigheden. In Amerikaanse kringen in Beiroet is opgemerkt, dat de ontruiming van Libanon door de Amerikaanse strijdkrachten reeds aan de gang is en dat de Libanese regering herhaaldelijk de verzekering is gegeven, dat de ontruiming voor eind oktober zal zijn voltooid.

—:—

Las Vegas. — In de Ver. Staten is, hangende aan een ballon, een klein kernwapen tot ontploffing gebracht. Het was de vijfde proefneming van de lopende reeks.

TWINTIG JAAR NA „MÜNCHEN"

(Van een bijzondere medewerker)

In een rede over het Verre Oosten heeft president Eisenhower dezer dagen nog eens herinnerd aan „München". Betogend dat het Westen zich niet moest laten intimideren door de Chinese dreigementen met een oorlog, maakte hij een toespeling op de historische ontmoeting in de Beierse hoofdstad van Chamberlain, Hitler, Daladier en Mussolini, de vertegenwoordigers van de mogendheden die zich in de jaren voor de oorlog als de Europese Grote Vier beschouwden. Het is vandaag precies twintig jaar geleden, dat het document werd ondertekend, waarbij een gedeelte van Tsjechoslowakije aan Duitsland werd uitgeleverd. Het was de prijs die de toenmalige Britse premier meende te moeten betalen voor het behoud van de wereldvrede. De Führer had Chamberlain verzekerd, dat dit zijn „laatste territoriale eis in Europa was", en de Engelsman had geloof gehecht aan de woorden van de Duitse dictator. Sinds 1938 is het woord „München" niet alleen een plaatsnaam maar ook een politieke term. De uitdrukking is synoniem met het Engelse woord „appeasement", een vorm van verzoening waarbij men zwicht voor een dreiging met geweld. Bij de voornaamste na-oorlogse internationale conflicten hebben staatslieden en politieke commentators aan „München" herinnerd. De fout van 30 september 1938 zou nooit meer gemaakt moeten worden.

Nog geen jaar nadat Chamberlain triomfantelijk uitgeroepen had: „Peace for our time", brak de tweede wereldoorlog uit, maar vijf maanden vóór de Duitsers de Poolse grens overschreden, had Hitler reeds de belofte geschonden die hij Chamberlain gedaan had. Dat het afstaan van een deel van Tsjechoslowakije in de herfst van 1938 allerminst Duitslands „laatste territoriale eis" was, bleek toen de Nazi-troepen op 15 maart 1939 Praag binnenrukten.

In een onlangs verschenen studie van de Belgische journalist E. Troch wordt dan ook gesteld dat de tweede wereldoorlog in zekere zin reeds begon toen de Duitsers zich van heel Tsjechoslowakije meester maakten. Deze Duitse wandaad werd immers prompt gevolgd door de Britse garantieverklaring aan Polen, die op 3 september tot een Brits-Franse oorlogsverklaring aan Hitler leidde. Maar intussen had de Führer zich tegen een uitbreiding van het conflict in oostelijke richting menen te kunnen dekken door zijn niet-aanvalspact met de Sovjet-Unie, dat op 23 augustus 1939 tot stand was gekomen.

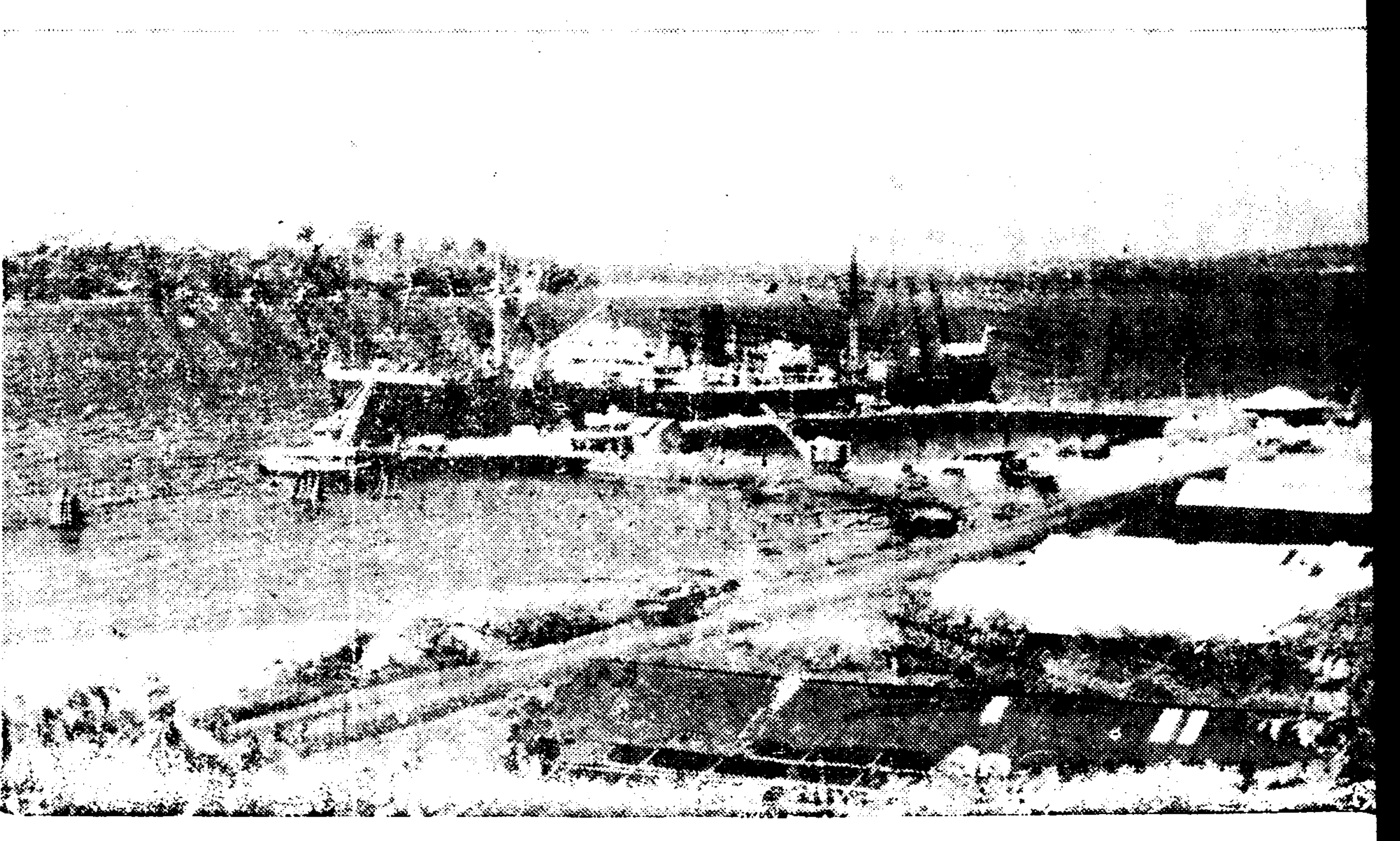
Troch heeft zich grondig verdiept in de literatuur die er in de loop der jaren verschenen is over het voorspel van de tweede wereldoorlog en uit de overvloed van materiaal die hem ter beschikking stond, heeft hij het beeld gereconstrueerd van het vertwijfelde Europa dat geen paal en perk kon stellen aan Hitlers expansiedrang. Op 15 maart 1939, zo schrijft hij, was het „vijf voor twaalf", en in zijn historisch opstel houdt hij zich vooral bezig met de „vijf minuten" die verliepen tussen de overhandiging van het Duitse ultimatum aan de Tsjechische president, Emil Hacha, en het moment waarop Londen en Parijs de consequenties trokken van hun garantie aan Warschau.

De Belgische auteur van deze beschouwing over de gebeurtenissen die tot de tweede wereldoorlog hebben geleid, is er in geslaagd een bijzonder boeiende samenvatting te geven van een zeer moeilijke materie. Alle belangrijke evenementen uit de jaren 1938 en 1939 worden in zijn boekje in het juiste perspectief geplaatst, maar hij is wijs genoeg om te erkennen dat er nog altijd vele vragen onbeantwoord blijven; vragen waarop misschien latere geschiedkundigen een min of meer bevredigend antwoord kunnen geven. Maar alle hedendaagse historici zijn het er wel over eens, dat Chamberlain zich in München op onvergeeflijke wijze liet misleiden. Dat men met „appeasement" geen vrede koopt van een potentiële agressor is de verschrikkelijke les van het pact van 30 september 1938, maar Chamberlain werd bij zijn terugkeer naar Engeland in het Lagerhuis met gejuich ontvangen en slechts enkele wijze politici als Winston Churchill en Duff Cooper beseften welk een onheil over Europa was afgeroepen, door het toegeven van de Britse premier aan de pressie van de Duitse Führer. Misschien mag men Chamberlain en diens tijdgenoten hun kortzichtigheid niet al te zeer euvel duiden, omdat zij immers niet wisten wat wij nu weten en omdat zij geen ervaring hadden van de omgang met gewetenloze staatslieden als Adolf Hitler. Maar in de wereldgeschiedenis zal „München" geboekstaafd blijven als een klassiek voorbeeld van verbijsterende politieke argeloosheid ten opzichte van grove intimidatie.

„Vijf voor twaalf" door E. Troch. De Nederlandsche Boekhandel, Antwerpen, '58.

REIS ROND NIEUW-GUINEA

SORONG-OLIE dreigt aan lager wal te geraken

Een vrachtschip aan een van de steigers van Sorong.

(Van een bijzondere medewerker)

Wie Sorong zegt, denkt aan olie en het is niet toevallig dat de vaste wal meestentijds Sorong-Olie genoemd wordt. Hier heerst de Nederlands Nieuw-Guinee Petroleum Maatschappij, N.N.G.P.M. of kortweg N.N. genoemd, een dochteronderneming van de Bataafse Shell.

Met een begroting, welke die van het Gouvernement in grootte der bedragen overtreft, is ze verreuit de belangrijkste onderneming van Nederlands Nieuw-Guinea, heeft ze Sorong Olie letterlijk geschapen op de plaats waar eens een moeras was.

Er is in Sorong een uitstekend ingericht ziekenhuis van „de maatschappij", dat tevens de malariabestrijding van deze plaats tot taak heeft. De wegen van Sorong zijn aangelegd door de NN. Van tijd tot tijd worden ze met een laag dikke olie bespoten en zijn dan een paar dagen uiterst gevaarlijk voor de kleding van jong en oud.

De steigers van de NN zijn beter dan die van de marine of het Gouvernement en bieden plaats voor tankers en zeeschepen.

De bulldozers, graders, excavateurs en draglines van de NN effenen de terreinen waar de huizen van de employés worden gebouwd.

De politiemannen in hun khaki pakken zijn in dienst van de NN en niet van het Gouvernement. Men kon een tijdlang zonder achterlicht en zonder rijbewijs door Sorong rijden zonder een bonnetje te riskeren.

De brandweer is al evenzeer een NN aangelegenheid en werkt met het allermodernste materiaal.

Een academisch gevormde onderwijsdeskundige is speciaal voor de kinderen van de employé's in Sorong geweest om een geschikt schooltype te ontwerpen. Nu is er een school, die alles doet, zowel MO als MULO en waar Sorong meer vertrouwen in heeft dan onderwijsmensen erin kunnen hebben.

De bedrijfsschool van de NN leidt jongelieden op in part-time onderwijs en stuurt de pupillen een deel van de week naar de fabrieken.

Er is een „Maleise school" voor het lagere personeel, er is een opleiding voor mantri-verpleger aan het ziekenhuis.

Voor de vrijgezellen en de passanten is door de NN een uitstekende passangrahan gebouwd waarin klerenkasten met droogapparaten, meubels, koelkasten, ledikanten en een voortreffelijke keuken welke het eten drie maal daags in de mess opdient.

Voor de ontspanning van het personeel liggen er een stel tennisbanen met kunstverlichting, er is een zwembad aangelegd, er zijn drie sociëteiten en een openluchtbioscoop.

Toen het Klamonoveld ten zuiden van Sorong belovend leek, is er een pijpleiding en een dure weg aangelegd. Toen het goedkoper bleek om de verbinding met helicopters te onderhouden liet men de weg doodeenvoudig aan zijn lot over en dat is in de tropen kort maar hevig. Nu worden gehele boorinstallaties per helicopter vervoerd naar de ontoegankelijkste moerassen van dit land.

Een vloot van schepen zorgt voor de verbindingen en voert allerlei waren aan welke in de CIVO worden verkocht.

Grote witte tanks bewaren het bloed der aarden en lange lage tankers voeren de gewonnen olie weg.

Voor zover er plaats is kan men met de NN meevliegen daar, waar lijntoestellen van de KLM of de Kroonduif geen verbinding onderhouden.

Zieken uit de wijde omtrek van Sorong worden per Catalina, Grumman of per helicopter naar het ziekenhuis in Sorong vervoerd.

Zij worden er vakkundig en liefderijk geholpen, vliegen na hun genezing terug en krijgen zelden of nooit een rekening.

Elk jaar krijgen Missie en Zending een belangrijk bedrag voor hun werk onder de Papoea's en hoewel men niet te veel mag weten uit de keuken van het Gouvernement is het zeker, dat de NN de door het Gouvernement verstrekte „beheerssubsidie" voor het beheer en onderhoud van een deel der Sorongse scholen doodgewoon niet heeft opgenomen, althans in sommige jaren. Toch waren dit zeer aanzienlijke bedragen.

Zo zouden we nog een poosje door kunnen gaan, want in Sorong betekende tot voor kort de NN alles en het Gouvernement zo goed als niets.

Er zijn evenwel een tweetal dingen welke zelfs de NN niet heeft gekund: bomen doen groeien in Sorong en exploiteerbare hoeveelheden olie vinden. Er is concessie verkregen op aanzienlijke delen van Nieuw-Guinea. Grote gebieden zijn per vliegtuig in kaart gebracht en door geologen onderzocht. Talrijke terreinen schenen aan alle voorwaarden voor de aanwezigheid van olie te voldoen — de olie zelf bleef onvindbaar. Boringen zijn op allerlei plaatsen begonnen en hebben zelden iets opgeleverd.

Bij Mogoi en Wasian leek een belangrijk veld gevonden; een pijpleiding en een straatweg werden aangelegd naar Steenkool, waar een haven kwam voor flinke tankers. Maar het veld is minder rijk dan men verwachtte. Nu is er nog een boring bij Mingo in het Mamberamogebied aan de noordkust, maar wie heeft er nog hoop?

In 1956 is de overeenkomst tussen Gouvernement en NN opnieuw aangegaan voor een periode van 75 jaar. De veel vernomen opmerking dat de concessie-termijn in 1960 eindigt is dan ook onjuist. Maar wel is merkbaar dat de NN op een sterke inkrimping van uitgaven aanstuurt. Er vallen al heel wat ontslagen in Sorong en een stuk of negen Indonesische gezinnen worden naar Singapore gebracht in een poging om deze mensen te repatriëren. Lukt het, dan zullen er nog heel wat volgen, want in Sorong zitten nog vele van deze mensen. Wat dan het lot van Sorong zal worden is niet moeilijk te voorspellen.

Het is denkbaar, dat andere belangen hier een tehuis zullen vinden. De International Nickel heeft veel belangstelling getoond voor het nikkel van Salawati en Waigeo. Honderden bodemmonsters zijn onderzocht, dikke rapporten zijn geschreven, geruchten zijn er legio, maar over het werkelijke resultaat tast men hier nog in het duister. Volgt een soortgelijke verschuiving niet — en dat zullen we spoedig genoeg ervaren — dan zal Sorong langzaam terugvallen tot een flinke kampong, omdat niet mag worden aangenomen dat hier een stad zal worden in stand gehouden op de wijze van Hollandia, welks economie uitsluitend drijft op de Nederlandse begrotingsbijdragen.

Deze terugval van Sorong zal ook zijn weerslag doen voelen in de economie van het land en werkloosheid van verschillende bevolkingsgroepen betekenen. Wat dit voor de Papoea inhoudt hebben we in een vorige bijdrage bij Babo al gezien: losgeslagen van de traditie, ontwricht uit het kampongverband wend geld te verdienen en nu p[...] ling van deze mogelijkheid beroof[d] de Papoea verpaupering en arm[oede] niet kunnen ontgaan.

Het zou een onjuist beeld geven [...] neer een nog zo summier beeld [...] Sorong zich tot de NN zou bepe[rken]. Aan de overkant van Sorong-Olie, ter Poeloe Dynamiet, ligt Sorong-D[oom], de zetel van het bestuur over d[e on]derafdelingen Sorong en Radjah [Am]pat. Omdat op de concessiegrond geen recht van opstal kan worden [ver]kregen, wilde en kon het Gouv[erne]ment op de wal niet bouwen, [en] vestigde zich op Doom. Hier staa[t een] ongelukkige pasangrahan met on[gema]kelijke mandigelegenheid, waar de [gou]vernementsambtenaren hun ve[rlof] kunnen opslaan, wanneer ze hier o[ponth]oud hebben. Ook staat hier een zi[eken]huisje, maar een lid van de South [Pa]cific Commission noemde di[t het] meest onhygiënische ziekenhuis va[n de] South Pacific.

De resident is naar Manokwari [ver]huisd en het kantoor van HPB s[teekt] niet bepaald gunstig af bij de nieu[we] Chinese toko's.

Er is op Sorong-Olie een stukje u[it de] concessie gelicht en hierop bouw[t het] Gouvernement Remoe. Hier zulle[n] ambtenaren in stenen huizen worde[n] huisvest, hier zal de politie haar i[ntrek] nemen, hier staat al een ruime s[tenen] kerk van de Zending.

In deze wonderlijke maatsch[appij] heeft de Missie een te wonderlijk[e rol] gespeeld om ze niet in het kort te [me]moreren.

Omdat het Gouvernement op co[ncessie]grond niet bouwt, heeft het hier [geen] een school gezet.

Om redenen, welke ons hier niet [...] der interesseren heeft ook de Zen[ding] der Nederlands Hervormde Kerk [...] vers rekken van onderwijs in het [...] leden hier nagelaten.

De missie meende echter de kind[eren] niet zonder meer te mogen [...] lopen in het vertrouwen, dat [...] NN wel voor neutraal onderwijs [...] zorg dragen.

De NN bouwde iets, de Missie b[ouw]de iets — alles heel provisorisch en [...] pel, maar er kwam onderwijs. U[...] aard ging niet alleen de kathol[ieke] jeugd ter schole, maar ook anders[...] kenden kwamen zich aanmelden: [pro]testanten, Islamieten, Boeddhisten[,] heidenen, het vond alles een pla[ats] in dit onderwijs.

Het Gouvernement vergoedde de b[ouw] van een paar lokalen, subsidieerde [sa]larissen en leermiddelen van twee [mis]siescholen en liet de rest rustig [aan] het vicariaat bekostigen. Wel is [...] een huurvergoeding in het vooruit[zicht] gesteld, maar de grote kapitaalsu[...] ven van kleuterschool en Mulo C[...] salarissen, de noodzakelijke inte[...] ten, alle reparaties aan gebouwen [en] terreinen, een uitgave van tonnen, is alles ten laste van de Missie g[ebleven].

In de laatste tijd ontwikkelt de [gang] van zaken zich heel wonderlijk. Nu [een] deel van de concessie is vrijgege[ven] bouwt het Gouvernement in Sor[ong] Klademak schoollokalen voor de [...] ding en voor zichzelf. Het heeft de[...] den hieraan zo vol, dat aan de Mi[ssie] niet gedacht kon worden. Pas toen b[leek] dat er drie lokalen overbleven, we[rden] deze aan de Missie angeboden om [een] deel van de Europese Lagere Sc[hool] daar onder te brengen. De Missie h[eeft] immers nog haar eigen oude lok[alen] in Kampong Baroe!

Een luchtopname van Sorong. Op een stuk land, dat nog niet zo lang geleden een moeras was, is een semi-permanente stad verrezen, die haar ontstaan dankt aan en wier lot is verbonden met de Nederlandse Nieuw-Guinea Petroleum Maatschappij. Zonder de N.N.G.P.M. zakt Sorong tot het niveau van een kampong.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

31

„Maar de tegenpartij is hem op het spoor gekomen. Voor haar was het een levenskwestie hem uit de weg te ruimen vóór hij de gelegenheid kreeg zijn bewijsmateriaal over te leggen. Wij weten nu, dat zij overal hun spionnen hebben. Helaas zelfs op mijn eigen departement moeten er lekken zijn. Een daarvan zelfs, de hemel sta ons bij, in vrij hoge regionen.

„Aan iedere grens stonden posten opgesteld. Vele onschuldige mensenlevens zijn geofferd, omdat men de verkeerde getroffen heeft. Maar deze lieden kijken niet op mensenlevens. Hoe het zij...... hij was ongedeerd door alle mazen van het net geglipt...... tot vanavond."

„Dus hij was die man...... die Carmichael!" besloot Vic.

„Ja, lieve kind. Jammer genoeg...... een ontembaar dappere kerel......"

„Maar zijn bewijsmateriaal...... Is dat ook in hun handen gevallen?"

Er vloog een schim van een glimlach over Dakins vermoeide trekken. „Dat geloof ik niet. Carmichael kennende, geloof ik nooit, dat ze hem dat hebben ontfutseld. Maar hij is doodgegaan voor hij heeft kunnen zeggen, waar zijn bewijzen zich bevinden en hoe wij ze in handen kunnen krijgen. Ik vermoed, dat zijn laatste woorden bedoeld waren, ons hiertoe de sleutel in handen te geven".

Langzaam herhaalde Dakin: „Lucifer...... Basra... Lefarge! Carmichael is namelijk eerst in Basra geweest en daar bijna neergeschoten in de wachtkamer van het consulaat. Hij is ontkomen. Het is dus best mogelijk, dat hij de stukken ergens in Basra heeft achtergelaten. Daarvoor heb ik nu jouw hulp nodig, Victoria".

„Mijn hulp?" vroeg Vic uiterst verwonderd.

„Ja, wil jij voor mij op onderzoek uitgaan?" vroeg Dakin. „Jij beschikt over geen enkele routine. Maar jij hebt de laatste woorden van Carmichael aangehoord en misschien brengen ze jou op 'n idee wanneer je in Basra bent. Wie weet...... ik geloof nu eenmaal in stom geluk!"

„Ik wil dolgraag naar Basra!" verzekerde Vic van harte.

„Dat begrijp ik — omdat je vriendje daar zit. Dat is meteen een goed voorwendsel. Er gaat niets boven 'n echte vrijage, als 't op camouflage aankomt! Ga jij dus naar Basra en geef je ogen daar goed de kost. Je lijkt me iemand met voldoende eigen initiatieven. Laat ik je daarom geen enkele instructie meegeven. Ik heb zelf niet het flauwste besef wat de namen Lucifer en Lefarge zouden kunnen beduiden. Maar allicht kom je daar iets meer van te weten".

„Maar hoe kom ik in Basra?" vroeg Vic zakelijk. „En hoe kom ik aan geld?"

Dakin haalde zijn portefeuille uit zijn zak en reikte haar een pakje bankbiljetten.

„Hieraan heb je voorlopig genoeg. Hoe je er het gemakkelijkste komt, moet je morgenochtend maar aan die ouwe bemoeial, aan mrs Cardew Trench vragen. Zeg haar eenvoudig, dat je graag Basra eens wou zien vóór je naar die opgraving toegaat, waar je gaat werken, zoals je haar hebt wijsgemaakt. Je vraagt haar een geschikt hotel. Dan zal ze je dadelijk vertellen, dat je op het consulaat moet gaan logeren en dan stuurt ze onmiddellijk een telegram aan mrs Clayton. Het zou me niets verbazen als je daar ook Edward aantrof. De Claytons houden open tafel......ze zijn de gastvrijheid zelf. Verder kan ik je geen raad geven. Behalve één. Als .... eh.... de zaak scheef mocht lopen. .. ik bedoel, wanneer ze je te pakken krijgen en je aan 'n verhoor onderwerpen......probeer dan niet de heldin te spelen......flap dan dadelijk alles er uit, wat ik je daarnet verteld heb."

„Dank u zeer," zei Vic uit de grond van haar hart. „Ik ben afschuwelijk bang voor pijn. Als ze me gingen martelen, geloof ik nooit, dat ik 't zou uithouden......"

„Die moeite zullen ze heus niet nemen, tenzij je een of andere sadist mocht ontmoeten. Tegenwoordig is een onderhuidse injectie al voldoende om iedere vraag naar waarheid beantwoord te krijgen, of je wilt of niet. Je kunt ze trouwens niets vertellen wat ze niet al weten. Na vanavond hebben ze het ongetwijfeld verder op mij gemunt. En op Rupert Crofton Lee."

„Maar wat moet ik tegen Edward zeggen? Moet ik mijn mond houden?"

„Dat laat ik helemaal aan jou over. Theoretisch moet je zo gesloten zijn als 'n pot. Tegenover iedereen! Je zou hem ook in gevaar brengen, vergeet dat niet! Maar ik hoor, dat hij een uitstekende staat van dienst heeft bij de luchtmacht. Dan lacht hij om gevaar. Maar denkt hij, dat er aan die Olijftak-affaire 'n luchtje zit? Zo......zo......dat is interessant!"

„Hoe zo?"

„Omdat wij dat ook al dachten." Toen liet hij er op volgen: „Voor ik wegga nog twee dingen: vertel nooit te veel verschillende leugens. Dan houd je ze op 't eind niet meer uit elkaar en praat je jezelf vast. Eenvoud is je ware......zelfs bij de leugen!"

„Daar zal ik aan denken," beloofde Vic met gepaste bescheidenheid. „En het tweede is......?"

„Houd je oren wijd open of je ook ergens de naam hoort van een jonge vrouw, die Anna Schiele heet."

„Wat is dat voor iemand?"

„Heel veel weten we niet van haar. We zouden er graag wat meer over horen."

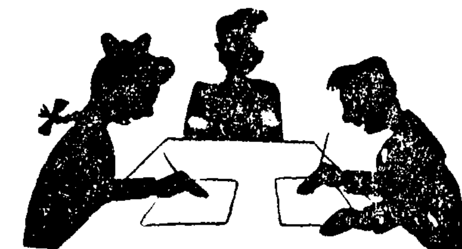
„Het spreekt vanzelf, dat u op 't consulaat gaat logeren!" betoogde mevrouw Cardew Trench. „Nonsens, lieve kind .... je moet niet in het hotel bij 't vliegveld blijven. De Claytons zullen het veel te gezellig vinden. Ik ken ze al jaren. Weet je, ik stuur ze een telegram en jij neemt de trein van vanavond. Ze kennen dr. Pauncefoot Jones ook héél goed."

Vic was zo vriendelijk te blozen. „Ik geloof haast," bedacht ze vol schuldgevoel, „dat ze me daarvoor kunnen oppakken......het voorwenden van 'n valse identiteit......" Maar ze troostte zich onmiddellijk, dat ze daarmee toch niemand had opgelicht......nooit het oogmerk had gehad zich wederrechtelijk te bevoordelen, door iemand te bewegen tot afgifte van enig geld of goed.... zo wàs 't toch?

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

Kuim een uur was hij er nu al mee doende zonder de oplossing te vinden.

Het vreemde lichtje

HOE EEN GOEDE DAAD SOMS VREEMDE GEVOLGEN KAN HEBBEN

Voor de zoveelste maal die avond streek Freddy Rorbach met een nijdig en wanhopig gebaar door zijn warrige haardos. Freddy zat in de tweede klas van de H.B.S. en was bezig met een lastige meetkunde-som, die de „Passer", zijn meetkunde-leraar, voor huiswerk had opgegeven. Ruim een uur was hij er nu al mee doende zonder de oplossing te vinden. Freddy zuchtte en schoof het meetkundeboek van zich af, om het even later weer voor zich te nemen. Met meetkunde was het nu eenmaal zo: het ene ogenblik snapte je er geen laars van en het andere ogenblik ging er als het ware een lichtje in je hoofd branden en doorzag je de hele opgave. Daarom probeerde Freddy het dan ook telkens opnieuw. Maar vanavond scheen het helemaal niet te willen gelukken. Hij steunde met het hoofd in allebei zijn handen en opnieuw loosde hij een diepe zucht. Misschien kon hij dan beter een eindje gaan fietsen. Als hij terugkwam lukte het wellicht beter. Of zou hij even naar Jan gaan? Dat was zo 'n wiskundeknots. Die had vast geen cent moeite gehad met die som. Maar wat had hij er eigenlijk aan, als hij de opgave wel uitgewerkt had, maar hem toch niet snapte? Nee, hij moest de oplossing zelf vinden of anders niets. Wat zou hij nou doen, nog eens proberen of even gaan fietsen? Hij twijfelde nog wat, maar even later zat hij toch op de fiets en peddelde met een kalm gangetje in de richting van de plassen, die even buiten de stad lagen, waar Freddy woonde.

Het was een mooie, kalme nazomeravond. Het was heel rustig langs de plas. Freddy besloot een ogenblikje in het gras aan de zoom van de plas te gaan zitten. Een enkele wandelaar passeerde hem. Met diepe teugen ademde Freddy de frisse avondlucht in en genoot van het prachtige natuurschoon dat het plassengebied bood. Zijn meetkundesom was hij totaal vergeten. Toen hij enige tijd zo stilletjes had zitten genieten en weer op wilde staan om naar huis terug te keren, werd Freddy's aandacht plotseling getrokken door een zwak lichtje, dat van achter een boom te voorschijn was gekomen en zich nu dansend langs de reeds donker wordende lucht bewoog. Freddy zag hoe het lichtje met grote snelheid op hem toe kwam. Hij tuurde ingespannen om te onderscheiden wat het was, maar hij kon het voorwerp, want dat moest het toch zijn, met geen mogelijkheid thuisbrengen. Een vliegtuig kon niet, want daarvoor kwam het te snel op hem toe. Maar wat dan?

Een vliegende schotel misschien? Freddy schoot even in de lach over dit dwaze denkbeeld, zoals hij zelf vond. Nou ja, je hoorde de laatste tijd wel veel over vliegende schotels, zoals hij bijvoorbeeld laatst in de krant had gelezen van die twee dames in Denemarken, die een vliegende schotel van heel dichtbij hadden gezien en zelfs met de bestuurder in aanraking waren geweest, zoals zé beweerden. En lang daarvoor was in Amerika een soortgelijk geval bekend geworden en de laatste tijd verschenen er in de kranten regelmatig berichten, dat er ook boven Nederland vreemd verlichte voorwerpen werden waargenomen, die velen voor vliegende schotels hielden. Maar Freddy geloofde dit alles niet zo gauw. Hij wilde het eerst zelf weleens zien.

Inmiddels was het voorwerp, dat Freddy zoëven had ontdekt, nu tot bijna vlak boven zijn hoofd gekomen. Het kwam Freddy voor, dat het voorwerp, naarmate het vorderde, ook lager daalde. Nu was het geheimzinnige geval vlak boven hem en nu zag hij een groot, donker vlak met ver daaronder een flikkerend lichtje. Duidelijk hoorde hij een soort geklepper en geritsel. Freddy tuurde zo ingespannen naar boven om te kunnen onderscheiden wat dat nu wel kon zijn, dat over zijn hoofd heensuisde, dat zijn ogen er pijn van gingen doen, terwijl zijn hersens koortsachtig werkten.

En plotseling besefte Freddy wat het voorwerp was, dat zich daar in de lucht bevond. Het was.... een vlieger, een doodgewone vlieger, met daar onderaan een lampion met een brandend kaarsje. Men had ergens op een plaats, onttrokken aan het oog van Freddy door een groep bomen, van waarachter hij plotseling het lichtje had ontdekt, de vlieger natuurlijk opgelaten en deze was afgebroken. En de wind had de afgebroken vlieger in Freddy's richting gestuurd. Deze staarde nu het flikkerende en dansende lichtje na, dat al lager en lager kwam en elk ogenblik op de grond terecht kon komen. Op de grond? Misschien, flitste het ineens door Freddy's brein. *Misschien!* Het kon net zo goed op een huis neerkomen! Als dat het geval was, kon het kaarsje weleens brand veroorzaken. Dat moest voorkomen worden, daar zou Freddy voor zorgen.

In een oogwenk zat hij op de fiets en trapte met alle kracht in de richting, waarin het lichtje was gegaan. Waar was het nu? Hij zag het niet meer. O, misschien was het al ergens terechtgekomen en kwam hij te laat. Maar nee, daar was het weer, hij was er nu vlakbij. Tegelijk zag Freddy, dat de lampion en de vlieger terechtkwamen op een van de vele zeilboten, die aan de oever van de plas gemeerd lagen. Hij smeet zijn fiets in het gras en rende op de zeilboot toe. In één sprong was hij op de boot, maar zijn rechtervoet gleed uit en raakte het water. Nog net kon hij zich aan een touw vastgrijpen, anders was hij beslist helemaal in het water getuimeld en kopje onder gegaan. Nu was alleen zijn ene voet nat, maar daar lette Freddy niet op. Zenuwachtig zocht hij met zijn ogen het zeil af, waarmee de zeilboot was overdekt, maar hij zag nergens de afgebroken vlieger en de lampion. Toen ontdekte hij, dat hij zich had vergist, want de vlieger was niet op de boot terechtgekomen, zoals hij had gedacht, maar in het water. Hij dreef een eindje van de boot af in de plas. Gelukkig maar, dacht Freddy, terwijl hij opgelucht zuchtte. Nog even keek hij naar de vlieger en wilde toen van de boot afspringen. Plotseling echter werd hij ruw beetgepakt en heftig heen en weer geschud, terwijl een barse stem zei: „Zo, kereltje, wat voer je op mijn boot uit? Nou, zeg op!"

Freddy schrok zo hevig, dat hij geen woord kon uitbrengen.

De man, die hem had beetgepakt en door elkaar geschud, nam hiermee echter geen genoegen en ongeduldig en kwaad zei hij: „Nou, zeg op, wat voerde je op mijn boot uit?"

Stamelend bracht Freddy er uit: „Ik.... wou.... ik kwam.... ik wilde...."

„De boel vernielen, hè, of iets stelen, zeker?" vulde de man driftig aan.

„Nee, nee," haastte Freddy zich te zeggen.

„Nee, natuurlijk niet, dat zal best wel. Je kwam zeker kijken of ik mijn boot wel goed vastgemaakt had of zo iets?"

„Nee, maar er was een vlieger afgebroken met een kaarsje er onderaan," zei Freddy, die nog helemaal van de kook was.

De man lachte schamper en zei: „Een vlieger met een kaarsje!?"

„Ja," zei Freddy.

„Maak dat je grootje wijs of beter gezegd de politie, want daar zullen we jou eens heenbrengen. Die weet wel raad met kereltjes zoals jij."

Maar nu kwam Freddy in verzet. Het woord politie bracht hem zijn tegenwoordigheid van geest terug en snel en met een enigszins verongelijkte toon in zijn stem, omdat hij de stevige greep van de man in zijn arm, hoewel hij niet kinderachtig of kleinzerig was, nu toch wel begon te voelen, vertelde hij wat er was gebeurd. En aan het eind van zijn verhaal zei hij wat kregelig: „En als u mij niet wilt geloven, dan kijkt u daar maar in de plas. Daar drijven de vlieger en de lampion."

De man keek in de aangeduide richting en zag inderdaad iets drijven, al kon hij door de donkerte niet meer onderscheiden, dat het een vlieger was. De man liet Freddy los, want door de oprechte toon, waarop Freddy het verhaal had gedaan, twijfelde hij niet langer aan diens eerlijkheid. Even was het stil. Toen stak de man een hand uit en zei: „Een mooi figuur heb ik dan geslagen. Jij hebt mijn boot willen beschermen en ik heb je vals beschuldigd van diefstal en vernieling. Ik hoop, dat je me dit niet al te kwalijk zult nemen en mij kunt vergeven, dat ik zo tegen je ben opgetreden."

„Maar natuurlijk, meneer," zei Freddy opgelucht. En hij vervolgde, blij dat de man hem had losgelaten: „Misschien had ik wel net zo gedaan, wanneer het mijn boot was geweest."

De man bedankte Freddy nu hartelijk voor zijn optreden en wilde hem een rijksdaalder geven, maar onder geen voorwaarde wilde Freddy deze aannemen.

„Dan nodig ik je aanstaande Zondag uit voor een zeiltochtje, misschien voel je daar dan wel wat voor. Ik hoop dat je niet nee zult zeggen, want ik wil mijn valse beschuldiging en de blauwe plek, die je waarschijnlijk op je arm hebt gekregen, toch op de een of andere wijze goedmaken en vergoeden. Neem je mijn uitnodiging aan?"

Nou, je begrijpt dat Freddy dit deed. Even later nam hij afscheid van de man na beloofd te hebben Zondag op tijd te zijn voor de zeiltocht en hij fietste naar huis terug. Thuisgekomen pakte hij energiek zijn meetkundeboek en een half uurtje later had hij de oplossing van de lastige som gevonden ook.

A. van Vlaardingen

In één sprong was hij op de boot.

De hommels en de honingbijen

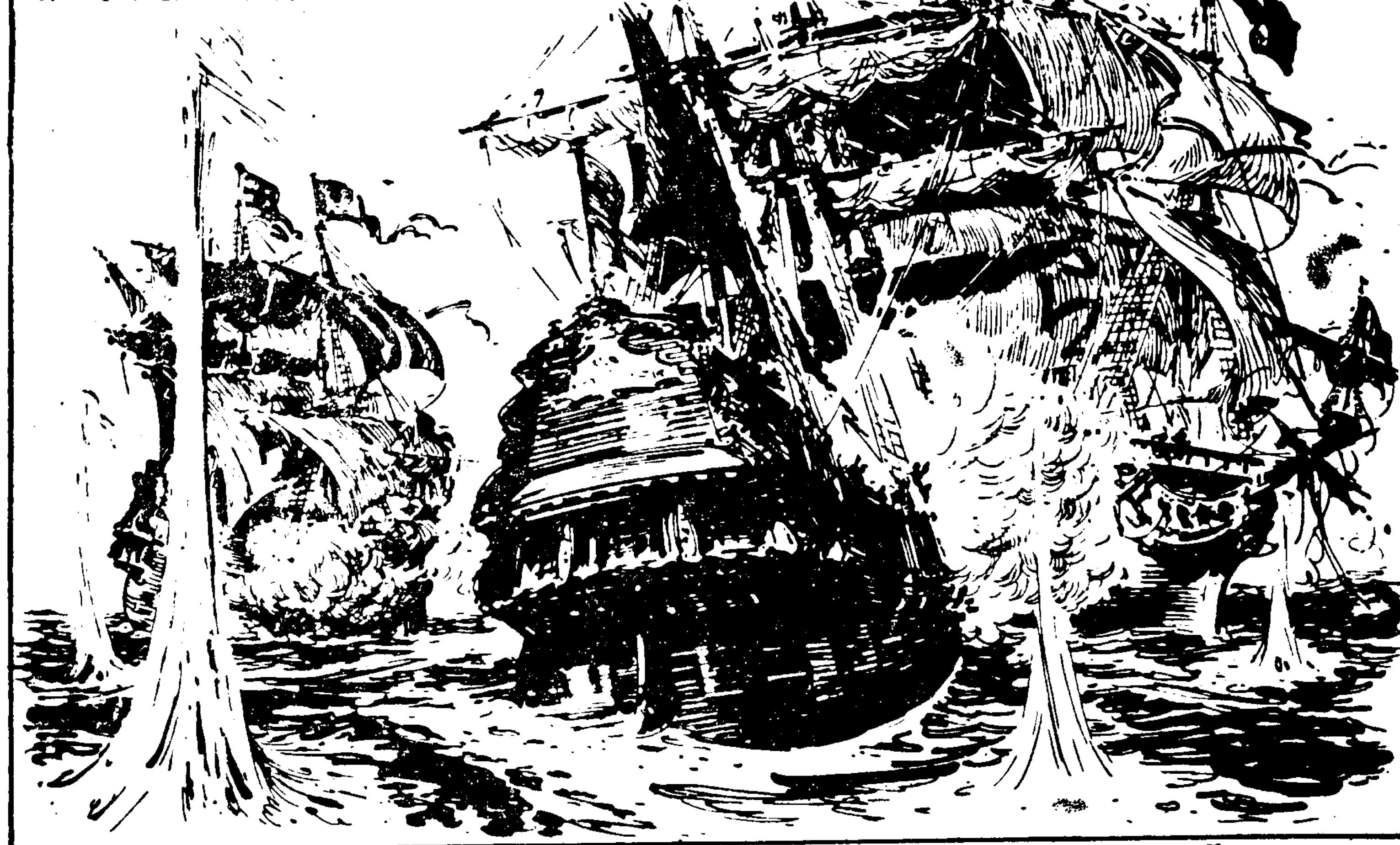
Henk had veel vrienden. Dirk ook. Ze waren allebei aardige knullen, maar ze hadden één groot gebrek. Ze waren allebei wat eigengereid en eigenzinnig als 't er op aankwam.

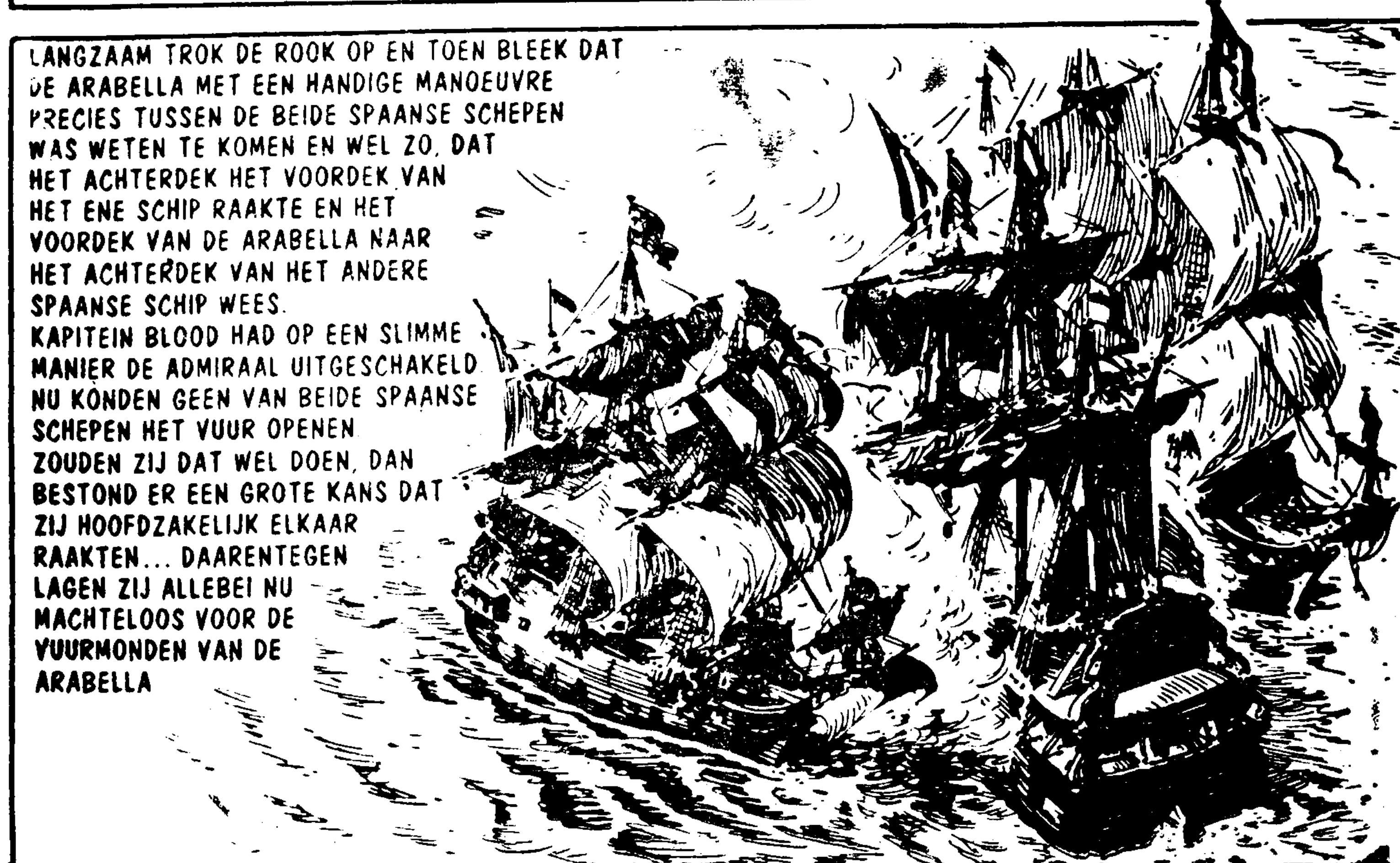
Zo waren ze eens van plan om met wat vrienden een fijne tocht te maken in de vacantie. Ze vonden het allemaal reuze. Eerst zou Henk het plan uitstippelen, maar toen kwam Dirk op de proppen: hij zou dat wel doen. Henk bleef op zijn stuk staan en schaarde zijn volgelingen om zich heen, maar Dirk had ook zijn mannetjes en zo stonden ze als twee kemphanen tegenover elkaar. Het ging niet meer om een trektocht, het ging er alleen nog maar om: wie krijgt zijn zin? Met het gevolg, dat de vacantie snel voorbijging en er van die trektocht niets terechtkwam.

Toen men 't eindelijk eens werd, was de vacantie, op een paar dagen na, voorbij.

Dat leek op het fabeltje van de hommels en de honingbijen, die beide vochten om het bezit van een voorraad honing. Hommels en bijen riepen de hulp in van een wesp en toen dit niet hielp, moest er nog een mier aan te pas komen. Die kon het pleit echter ook niet beslechten en zo verliepen er maanden. En intussen had een beer de voorraad honing ontdekt en Bruintje vulde er heerlijk zijn maag mee, totdat er geen druppel meer over was, toen het uiteindelijk werd uitgemaakt, dat de bijen recht hadden op de voorraad.

Kijk, het komt meer voor, dat jullie verschil van mening hebben over dit of dat. Doe dan niet als de hommels en de honingbijen of als Dirk en Henk. Praat er over met elkaar als verstandige en grote mensen laat zo weinig mogelijk tijd verloren gaan in eindeloos en dor gezanik, dat de oplossing steeds maar verschuift en anderen gelegenheid geeft er met de buit vandoor te gaan. Sla spijkers met koppen en doe het dadelijk, zelfs wanneer dit moet gaan ten koste van een klein beetje trots. De gemaakte winst zal de persoonlijke ontgoocheling ruimschoots vergoeden.

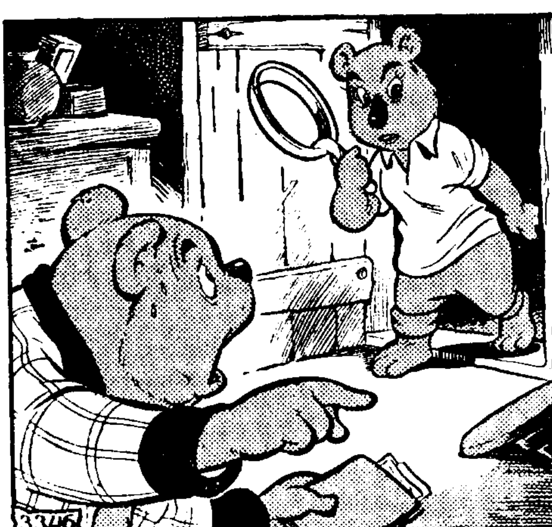
17—41 „Hoe kom je aan deze perkamenten?" wendt Eric zich verrast tot de schipbreukeling. Deze haalt onverschillig de schouders op. „Ach, die had ik", mompelt hij.

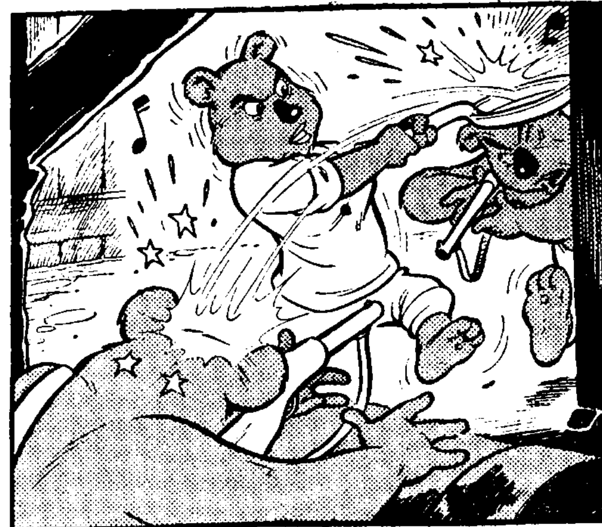
„Eh...... we kunnen met ons drieën nooit in één keer mijn hele voorraad gedroogde vis en vlees naar de boot krijgen. Het zou jammer zijn, om......" „Ik zal een paar krijgers sturen, om alles te halen", antwoordt Eric. „Maar daar hadden we het niet over. Ik zou wel eens willen weten, hoe je aan deze geschriften gekomen bent.

„Heb je ze zelf geschreven?" „Nee, dat niet. Ik had ze al. Maar wat zou dat nu?"

Scherp slaat Eric de ander, die kennelijk geen antwoord wil geven op de vragen, gade.

Op zijn minst genomen is 'smans houding vreemd. „Wel, in ieder geval neem ik wat van deze geschriften mee", besluit Eric, En met enkele snelle halen van zijn dolk snijdt hij de vergeelde perkamenten uit de vensternissen. Op weg terug naar de Drakar praat de schipbreukeling aan één stuk door over zijn belevenissen in dit onbewoonde land, maar Eric luistert amper en zodra hij aan boord zijn, begeeft hij zich naar Cendrach. De oude scheepsbouwer slaakt een kreet van verbazing, als hij de perkamenten ziet. „Dat zijn stukken uit mijn eigen geschriften", bengt hij uit, „die, welke mij indertijd door Ragnar de Rode ontstolen werden", „Juist", geeft Ragnar een Ierse geleerde aan boord om de geschriften voor hem te vertalen en uit te leggen...... Ik kan maar één logische verklaring vinden voor het feit, dat de geschriften hier zijn en die is: „Dat deze Ierse geleerde zich óók in dit land moet bevinden!"

3346 „Wat vreselijk is die argwaan toch!" riep heer Bommel handenwringend. „Zo komen we immers nooit verder! Ik sta hier om goed te doen — maar door de achterdocht sta ik voor aap! Wat moet ik doen om vertrouwen in deze verharde gemoederen te wekken?"

Op dat moment klonken er voetstappen en door een lage deur stapte een nieuwe figuur het vertrek binnen. He kostte heer Ollie enige moeite om in de morsige gedaante een dame te herkennen.

„U...... eh...... u moet nicht Livia zijn", stamelde hij.

„En wat zou dat?" riep de aangesprokene met schelle stem. „Wat sta je daar, kale zwerver?"

„Hij heeft geld!" riep Hoep uit zijn hinderlaag.

Nicht Livia nam met één oogopslag de toestand op en hief toen haar koekepan omhoog.

„Is het weer zover?" krijste ze. „Zitten jullie weer op elkaar te schieten? ......

Je weet, dat ik dat niet in de kamer wil hebben!"

Met deze woorden sprong ze naar voren en mepte de koperen pan in één beweging op de schedels van de neven.

Het gaf een diep galmend geluid en Heul en Hoep zakten met een ernstig bezeerd!"

„Dat zal ze leren!" riep Olivia.

zucht op de grond.

„M-maar ze z-zijn bewusteloos!" zei heer Ollie ontzet. „U hebt ze maar hier!" ...

Daar heb je hem ook nog!" hernam het meisje. „Je denkt zeker. dat je hier een beetje herrie kunt komen maken. Geef die centen En ze rukte hem de portefeuille uit de krachteloze hand.

Joaquin Kelkboom introduceert de stereophonische geluidsweergave

Oranjestad. — De firma Joaquin Kelkboom in de Wilhelminastraat liet ons gisteren iets nieuws horen op het gebied van de geluidsreproductie, de z.g. Stereophonische geluidsweergave. Het systeem is gebaseerd op de diepteweergave, door het opnameapparatuur in te richten zoals ook het menselijk gehoor functioneert, n.l. door middel van twee microfoons, die het geluid over brengen op twee aparte geluidsbanden.

Al jarenlang waren geluid technici het er over eens, dat men pas dan een volkomen natuurgetrouwe weergave krijgt, als men het menselijk gehoor imiteert door twee elektronische oren te luisteren te leggen bij het opnemen. Een grote moeilijkheid bleef echter om bij het terugspelen een perfecte synchronisatie te krijgen. Men probeerde het met pickups, die twee toonarmen kregen. Het bezwaar bleef dan echter steeds dat er steeds kleine onvolkomenheden bleven door een gebrekkige synchronisatie.

Eindelijk heeft men nu deze moeilijkheid volkomen weten te overwinnen en wel door een zeer vernuttige bouw van de naald in de pickuparm, die er uit ziet als een enkele naald, maar toch twee geheel gescheiden functies heeft. Bovendien heeft men het produktieproces, mede dank zij de grote belangstelling die voor deze stereophonische weergave in Amerika blijkt te bestaan, zo efficient heeft weten te maken, dat de prijzen van deze geluidsinstallaties praktisch niet hoger meer liggen, dan van gewone installaties.

Het resultaat is verrassend. De twee luidsprekers krijgen hun voeding elk van een eigen geluidsband. Het bezwaar van gewone Hifi met twee luidsprekers dat men zo en toe de hoge en lage geluiden apart en uit verschillende richting hoort komen is bij de stereophonie geheel ondervangen. Het geluid heeft een nieuwe, tot dusver ongekende volheid gekregen. Men waant zich nu werkelijk in de concertzaal.

De demonstratie was een primeur voor Aruba. De heer Kelkeboom brengt hier het Fanur stereophonic hifi systeem dat in Amerika tot de populairste soorten behoort. De prijs, zoals gezegd, ligt ongeveer gelijk met die van de gewone pickup met versterkerssystemen.

Voor de stereophonische weergave heeft men speciale gramofoonplaten nodig.

Die zijn momenteel echter reeds in grote hoeveelheden en verscheidenheid verkrijgbaar. Meer en meer stapt men in het buitenland op deze opname over.

Deze pickup heeft echter het voordeel ook gewone platen te kunnen terugspelen.

Bovendien werkt ze voor alle vier thans in Amerika populaire snelheden, de 16 3/4, 33 1/3, 45 en 78 toeren.

Wie geinteresseerd is in een werkelijk revolutionair nieuwe en veel betere geluidsweergave moet zich dit toestel eens laten demonstreren Het is zeer de moeite waard. Het nieuwe systeem kan ook in oude pickups worden ingebouwd.

Twee Grace Line Schepen in de havens

Oranjestad. — Van de agente van de Grace Line, Eman Trading Co. vernemen wij dat zondagmorgen de Santa Maria met 52 passagiers in de haven van Oranjestad wordt verwacht en op maandagmorgen a.s. de Santa Clara met 50 passagiers in de haven van St. Nicolaas.

Enkele cijfers van de A. B. B. A. - Competitie

Oranjestad. — Hieronder enkele cijfers van de A.B.B.A.-baseballcompetitie, bijgewerkt tot en met 31 oktober:

Ranglijst:

	G.	W.	L.	Diff.
stel	12	9	3	—
h Life	12	9	3	—
bitts	11	7	4	1½
ekens	13	7	6	2½
esterfield	13	3	10	6½
Cruz	13	2	11	7½

Clubs batting average:

	Ab.	H	R	Ave.
Chesterfield	390	91	77	234
High Life	442	136	171	308
Amstel	404	90	93	223
Heinekens	413	90	102	218
Nesbitts	399	71	65	178
Sta Cruz	425	68	42	160

Individual batting average:

	Ab.	H	Ave.
S. Bryan (HL)	50	23	460
J. Halley (A)	29	13	448
L. Ogenio (HL)	36	16	444
R. Gladman (HL)	26	10	385
R. Buckley (HL)	45	17	378
R. Benschop (A)	24	9	375
M. Ruiz (HL)	40	14	350
M. Nunez (H)	23	8	348
A. Richardson (Ch)	39	12	308
R. Sharpe (Ch)	26	8	308
S. Ellis (Ch)	42	14	333
S. Reed (Ch)	30	9	300

Clubs fielding average:

	PO	A	E	Ave.
Amstel	297	120	45	903
Heinekens	309	144	55	892
High Life	298	128	53	889
Nesbitts	306	144	65	874
Chesterfield	291	135	67	864
Sta Cruz	353	146	88	850

Homeruns:

R. Sharpe (Ch) 2
A. Richardson (Ch) 1
S. Bryan (HL) 1
H. duber (N) 1

Leaders in 3-base hits:

S. Bryan (HL) 2
L. Ogenio (HL) 2
E. Vorst (Ch) 2
C. Angela (SC) 2
H. Blijden (H) 2
A. Escalona (H) 2

Leader in 2-base hits: Ad. Richardson (Ch) 5

Leader in hits: S. Bryan (HL) 23

Leader in Runs Scored: S. Bryan (HL) 26

Leader in Runs Batted in: S. Bryan (HL) 16

Leader in Stolen Bases: S. Paul (Ch) 11

PITCHING RECORDS (min. 500 ave.)

	AB	IP	H	BB	SO	ER.	W	L	Ave.
R. Agumbero (HL)	99	24	21	17	23	10	3	0	1000
L. Brown (A)	74	18	17	2	18	8	2	0	1000
C. Jack (A)	107	24.2	18	21	18	13	2	0	1000
M. Ruiz (HL)	116	31.1	20	24	17	9	2	0	1000
J. Sanchez (HL)	102	26.1	18	12	11	5	2	0	1000
Canword (N)	47	12.2	8	9	12	3	1	0	1000
ghes (A)	42	10	10	4	13	6	1	0	1000
errero (N)	179	50.1	30	41	35	24	4	1	800
nez (H)	118	30.2	28	31	27	17	2	1	667
ntophlet (A)	180	45.1	44	16	39	17	4	2	667
inkerk (H)	154	40.2	37	22	37	20	4	3	571
ptiste (N)	65	16	16	7	22	8	1	1	500
S. Ellis (Ch)	38	11.1	6	15	10	5	1	1	500

Nog een bootje vermist

Oranjestad. — Sinds zaterdagmiddag wordt nog een bootje met pleziersvissers vermist. Het is de Lucia Maria, aan boord waarvan zich bevinden de heren Francisca Maria, Dominico Schwengle en Gilberto Koolman. Omstreeks half vier in de middag waren zij uitgevaren om in de buurt van Punto Colorado te gaan vissen. De afspraak was dat zij tegen de ochtend weer terug zouden keren. Toen zondagmiddag nog niets van de vissers gehoord was, werd de familie ongerust en werd de politie gewaarschuwd. Het havenkantoor werd ingeschakeld en direct werd begonnen met de opsporingswerkzaamheden. De havenboot Aruba voer uit, schepen en vliegtuigen werden gewaarschuwd. Gisteren werd ook de Aeroclub ingeschakeld en kwam een vliegboot van de Amerikaanse marine helpen zoeken. Al deze pogingen hebben echter tot dusver geen resultaat opgeleverd. De enige hoop is nu nog dat de mannen met hun bootje ergens op de overwal zijn geland.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Een klacht kwam binnen van een veehouder in Sta Cruz, dat zwerfhonden enkele van zijn in een koraal ondergebrachte schapen hadden doodgebeten.

— In een restaurant werd met flessen gegooid door twee bij de politie zeer bekende heren. De belhamel werd door de politie meegenomen en ter kalmering opgesloten.

— Marinier J. van Dorp deed aangifte van verliezing van zijn motorbril.

— Een bewoner van de Concessielaan riep politie-assistentie in, omdat jongens op straat zo enthousiast baseball speelden, dat drie dakpannen en een ruit sneuvelden. De knapen namen de benen toen de politie ten tonele verscheen.

— Langdurig drankmisbruik bezorgde een heer dilirium. Hij begon met een jukebox te vernielen. Daarop trachtte men hem per ambulance over te brengen naar het hospitaal. Met veel moeite kreeg men hem tot deze rustig haven, waar hij echter nog steeds bezeten van strijdlust bleek te zijn. Verplegers en verpleegsters konden hem geen baas. De politie wel. Men nam hem meteen mee om eerst in een cel te kalmeren.

— In de omgeving van de **Imelda**-kleuterschool werd door de politie een kinderschoen van het merk „Fuge", gevonden.

— Auto 2320, die geparkeerd stond in de Celciusstraat, werd door onverlaten met een scherp voorwerp bekrast en beschadigd.

— In San Nicolas moest een Kenau tot kalmte worden gebracht met de sterke arm. De dame in kwestie bleek grieven te hebben tegen haar echtgenoot. Zij begoot de man met een mengsel van kokend water en kokende olie. Dr De la Fuente verleende de man eerste hulp voor verwondingen aan neus en lippen. Aan de politie de taak haarscherp uit te zoeken wat er achter deze familietwist steekt.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Geboorten: 3 oktober Suzanna Theresita, dochter van mej. Francisca Geerman, W.R.C. 17, 5 oktober Denisio Antonio, zoon van mej. Emilienne S. Conner, R.C. 65a. 9 oktobe Arend Edgar, zoon van de heer en mevrouw P. P. Giel-Tromp, Sabana Libre 39. 10 oktober Oscar Francisco, zoon van de heer en mevrouw J. L. Martis-Wever, W.R.H. 53 en Argat Fermin, zoon van de heer en mevrouw C. Croes-Luydens, S.P. 31. 12 oktober Lourdes Bernadette, dochter van de heer en mevrouw F. M. deCuba-Tromp, Turibana 18 en op 13 oktober Pedro Nicolaas, zoon van de heer en mevrouw J. Tromp-Gomez, Macuarima 153.

Huwelijken: 14 oktober Harold D. Malmberg en Maud M. Brown, Savaneta 59a. 16 september Evert Johan en Laura Elvena Arnell, Rooi Congo 69, 9 oktober Juan Alberto Oduber en Carla A. Harms, Awakatistraat 1.

Ondanks economisch herstel blijft de werkgelegenheid topprobleem in V.S.

(Bijzondere correspodentie uit New York).

Hoewel in de Verenigde Staten duidelijk valt waar te nemen dat het economische herstel, en zulks zelfs in een behoorlijk tempo, voortgaat en steeds meer vertrouwen in een aanhouden van dit herstel tot uiting komt, vraagt toch naast het steeds dreigende probleem van de inflatie, nog een topprobleem de aandacht te weten: de werkgelegenheid. Zou men in eerste instantie bereid zijn aan te nemen dat de werkgelegenheid tegelijkertijd met het herstel van de economische activiteit min of meer automatisch mee uitgroeit, bij nader inzien blijkt dit automatisme toch niet zo maar op te gaan. Als men de werkgelegenheidssituatie in augustus j.l. als voorbeeld neemt dan blijkt wel dat de werkloosheid ten opzichte van juli daalde met 600.000 tot 4.699.000 personen en de werkgelegenheid met 200.000 tot 35.367.000 personen toenam, maar het werkloosheidscijfer ligt nog steeds 2 miljoen personen boven het cijfer van augustus 1957 en het aantal tewerkgestelden is 1 miljoen lager dan in dezelfde maand van 1957. Als men met seizoensfactoren rekening houdt dan blijkt de werkloosheid zelfs een niveau van 7.6% van het totaal aantal arbeidskrachten uit te maken, dat is nog iets hoger dan tijdens het dieptepunt van de recessie toen dit percentage 7¼ was.

*Dit terwijl het indexcijfer van de industriële produktie dat in augustus nog met 2% gestegen is en inmiddels 137 heeft bereikt (100=1947/49), er op wijst dat de helft van het in de **recessie** verloren terrein sinds april j.l. al weer is herwonnen.*

Verdere verkrapping van geldmarkt?

Met het werkloosheidscijfer in augustus j.l. zijn zowel de verwachtingen van de pessimisten als die der optimisten niet bewaarheid, de eersten verwachtten destijds dat de werkloosheid omstreeks augustus 1958 6 miljoen personen zou bereiken en de laatsten dat de recessie al weer geheel achter de rug zou zijn en de werkloosheid zo ongeveer op het peil van voor de recessie zou zijn.

Maar men vraagt zich toch wel met bezorgdheid af hoe het komt dat de werkloosheid absoluut gezien wel daalt maar niet in het tempo waarin het herstel zich schijnt te ontwikkelen en relatief gezien zelfs helemaal niet verbeterd is?

Nu zal de werkgelegenheid bij een aanhoudend herstel van enige omvang, als de industrie weer op volledige capaciteit zal gaan werken, ongetwijfeld nog wel toenemen, maar toch bestaat de vrees dat als het zo ver is dat de economische sleutelcijfers zullen aanwijzen dat de recessie geheel tot het verleden behoort de werkloosheid op een peil zal zijn dat hoger is dan voor de recessie. Men kan op een tweetal factoren wijzen die een dergelijke ontwikkeling in de hand werken nl. de groei van de arbeidende bevolking en de toeneming van de produktiviteit door rationalisering en automatisering zodat bij gelijke produktie minder werknemers nodig zijn.

Uit het voorgaande volgt wel duidelijk de conclusie dat willen allen die werk zoeken aan de slag komen de totale produktie in Amerika en dan vooral de industriële produktie, aanzienlijk zal moeten stijgen boven het recordpeil van voor de recessie. Men kan zich echter moeilijk voorstellen, dat zulks zal kunnen gebeuren zonder dat de particuliere investeringen weer een stijging gaan vertonen.

Men zal zich herinneren dat een van de steunpilaren van de boom in de jaren 1955, '56 en '57 was de stijging van de kapitaaluitgaven van het bedrijfsleven, terwijl ook weer een van de ongunstigste factoren van de recessie werd genoemd de daling van deze uitgaven. In juni wezen de toen beschikbare cijfers erop, dat de daling van de totale investeringen voor vernieuwing en uitbreiding zich zou voortzetten tot in het laatste kwartaal 1958 en wellicht ook nog in 1959. De investeringen in 1958 werden geraamd op 30.8 miljard dollar een daling van 17% t.o.v. 1957.

Thans zijn de destijds opgestelde ramingen herzien en de herziene cijfers wijzen erop, dat in het laatste kwartaal van 1953, weer een, zij het bescheiden, opleving te zien zal zijn bij de investeringen, die zich waarschijnlijk in 1959 zal voortzetten. Toch moet er wel rekening mee worden gehouden dat een belangrijke stijging van de investeringen nog geruime tijd op zich kan laten wachten, zodat de stimulans voor de werkgelegenheid, voorshands nog van bescheiden omvang zal blijven

De Federal Reserve Bank van New York een van de belangrijkste van het Federal Reserve System heeft in haar onlangs verschenen maandbericht gezegd, dat er dan wel geen twijfel aan bestaat dat het economisch herstel aan de gang is, hetgeen volgens de bank vooral te wijten is aan vertraging van de voorraadliquidering, zonder dat een sterke voorraadvorming verwacht mag worden, maar dat de kracht en het aanhouden van het herstel nog onzeker is. Het herstel kan krachtig gesteund worden, zegt de bank, door een krachtige stijging van de totale vraag. Onder de componenten van de vraag, zal de ontwikkeling van de consumptieve vraag, gezien haar overheersende omvang, van uitzonderlijk groot belang zijn in de komende maanden. Of een krachtige opleving van deze vraag mag worden verwacht, en daarmee een stijgende produktie en werkgelegenheid, is nog onzeker. De opvatting van de bank aangaande de huidige economische situatie verklaart waarom zij geaarzeld heeft het disconto te verhogen. Het herstel van de economische activiteit wordt blijkbaar als een groter probleem gezien dan de inflatie.

Dit alles neemt niet weg dat uit verschillende enquêtes bij het bedrijfsleven toch wel gebleken is, dat men vertrouwen heeft in de toekomst en dat de meerderheid een voortgaande stijging van de produktie en de omzet verwacht in het 2e halfjaar 1958. Toenemende uitgaven bij vele bedrijven voor research en ontwikkeling wijzen ook op een gunstige toekomstprognose.

Een voorbeeld van een industrie die een betrekkelijk snelle opleving te zien geeft is de staalindustrie. Een meer dan normale opleving in de produktie, een flinke stijging van de orderportefeuille bij menige staalmaatschappij en de algemene verwachting dat het produktieniveau weer spoedig gemiddeld 75% van de totale capaciteit zal bedragen zijn de lichtpunten in de staalindustrie. Een en ander doet ook de winstverwachtingen weer stijgen. Daar komt nog bij dat als de auto-industrie zonder staking uit de loononderhandelingen komt, hetgeen bij Ford practisch het geval is geweest, een stroom van staalorders uit deze bedrijfstak mag worden verwacht.

Wat de inflatie betreft, deze ziet men nog steeds als een groot gevaar en deskundigen zouden zich er niet over verbazen als de Federal Reserve Board nog verder zou gaan op de weg van discontoverhoging en verkrapping van de geldmarkt. Men verwacht dat aandelenaankopen weldra alleen maar volledig in contanten zullen mogen geschieden.

Wall Street heeft de koersstijging voor aandelen opnieuw voortgezet en in de afgelopen week bereikte het gemiddelde koerspeil nieuwe hoogtepunten. Dit hoge koerspeil is niet gebaseerd op de huidige economische situatie maar op toekomstverwachtingen en inflatievrees. De huidige Amerikaanse aandelenkoers is gemiddeld 18 maal zo hoog als de winst per aandeel (price-earing ratio), hetgeen gemeten aan historische maatstaven uitzonderlijk hoog is.

Grote belangstelling Requiem Mis in St. Franciscuskerk

Oranjestad. — De Kerk van St. Franciscus in Oranjestad, was gisteravond te klein om alle gelovigen te bevatten, toen de Plechtige Requiem Mis voor de zielerust van Z. H. de Paus daar door de Z. E. Pastoor Burgemeester werd gecelebreerd. Onder de velen die gekomen waren bevonden zich vele autoriteiten. Wij zagen de tijdelijk gezaghebber, leden van de rechterlijke macht, de commandant van de hier gelegerde Mariniers, Majoor Giesberts, leden van het Corps Consulair, de gedeputeerden Henriquez, Petrona en de Cuba en vele andere autoriteiten.

Filmvoorstelling voor de jeugd

Oanjestad. — De filmdienst van het eilandgebied organiseert weer enkele filmvoorstellingen voor de jeugd. Op vrijdag 17 oktober a.s. om 7 uur in Club Suriname voor de kinderen van St. Nicolaas en op donderdag en vrijdag 23 en 24 oktober in de openluchtbioscoop voor de kinderen van Oranjestad.

Het programma vermeldt: 1. The bull fight, 2. Windjammer thrills, 3. Land of the Pyramyde, 4. Treetop Daredevils, 5. Here comes the circus, 6. Robin Hood rides again, 7. S.O.S. Iceberg, 8. Knights of the bath en 8. Hearts and thumps.

HET TROPICAL SPORTTOERNOOI

Oranjestad. — Bij de voortgezette wedstrijden van het Tropical Sport Club-toernooi versloeg S.C.A. het team van B.S.C. II met 5—0. Jong Aruba II versloeg De West met 2—0. Zondag wordt nu de finale gespeeld tussen Jong Aruba II en S.C.A.

Tanarive. — De provinciale assemblee van Madagascar heeft het eiland uitgeroepen tot republiek en lid van de Franse gemeenschap.

Bij de volksstemming heeft de bevolking zich in meerderheid voor de nieuwe Franse grondwet uitgesproken.

ESSO sloot zeer groot kontrakt

New York. — De Esso Standard Oil Co. heeft bekend gemaakt, dat zij een van de grootste kontrakten voor levering van olie heeft gesloten in haar geschiedenis.

Naar verluidt zijn besprekingen geëindigd over de levering van 437 miljoen gallons benzine voor straalverkeersvliegtuigen aan de Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen gedurende een periode van vijf jaar.

De produktie van personenwagens in de V.S.

Detroit. — De produktie van personenauto's in de Verenigde Staten wordt geraamd op 33.278 stuks tegen 34.464 stuks in de laatste week van verleden maand en 38.815 stuks in de overeenkomstige week van vorig jaar, aldus „Automotive News".

Nederland zal, ondanks de goede resultaten, die de andere deelnemers, w.o. Prins (foto) boekten, door een fout van Van den Berg in zijn veldenstrijd tegen Reissmann, niet uitkomen in de finale van het landenschaaktoernooi te München.

Verrassende resultaten bij onderzoek naar politieke kennis van aankomende studenten te LEIDEN

Leiden. — De Gaulle wint de Tour de France. Mussert was een vrijheidsstrijder. De CPN neemt deel aan het kabinet. De VN hebben 7 leden. De koningin benoemt de leden van de Eerste Kamer.

Ziedaar uitspraken die als koppen in de krant de nachtmerrie van een journalist konden zijn en die in werkelijkheid opklonken uit een onlangs ingesteld onderzoek naar de politieke kennis van aankomende studenten te Leiden — aldus de NRC.

„Geen domheid, maar onbekendheid", zo kenschetste prof. mr dr J. Barents, hoogleraar in de wetenschap der politiek, de resultaten van een door hem in 1955 gehouden soortgelijk onderzoek onder de studenten.

Uit deze enquete, die werd gehouden tijdens de groentijd van het Leidse studentencorps onder de 250 aankomende leden, nog enkele vragen en antwoorden:

Op de vraag naar de namen van de ministers weet 68 pct meer dan vier ministers te noemen (onder wie meestal dr Drees, mr. Luns, dr Klompe en ir Staf). De bijbehorende partij is moeilijker, hierbij worden de merkwaardigste fouten gemaakt.

Dat verschillende organisaties beter of minder bekend zijn blijkt uit het feit dat men de president directeur van de Ned. Spoorwegen, ir F. Q. den Hollander in 63 pct der gevallen kent. De chef van de generale staf in slechts 13 pct., de secretaris-generaal van de wereldraad van kerken, de Nederlander Visser T. Hooft, in 5 pct.

In plaats vaan Worosjilow (die bij 36 pct bekend was) wordt meestal Chroesjtsjow als president genoemd. In plaats van Heuss (4 pct goed) steeds Adenauer. Van Heuss en van Coty kent men wel de naam, niet de politieke richting.

De leiders van communistisch en nationalistisch China worden vaak met elkaar verward. Zo maakt men ook wel van Eisenhower en Nixon democraten, van Attlee en Bevin conservatieven.

Het aantal leden van de Ver. Naties varieert in de antwoorden van 7 tot 500. Met een marge van 10 aan weerszijden wist nog 18 pct een juiste benadering te geven.

De moeilijkste vraag was die naar de jaarlijkse boodschappen van de Amerikaanse president: Slechts vier slimmerds wisten wat de „State of the Union" was. Ziehier enkele andere antwoorden op deze vraag: Israel, Texas, een vlaggeschip van de Ver. Staten, de grondwet van de Ver. Staten.

Ontevredenheid. . . .

(Vervolg van pag. 1)

bezoeken. Zij hebben geen flauw idee van de toestanden in de gebieden waar de waarnemers onder uiterst moeilijke, primitieve en niet gevaarlijke omstandigheden werken.

Een andere oorzaak van de ontevredenheid in U.N.O.G.I.L. is de zwakke figuur van de commandant, de Noorse generaal-majoor Odd Bull. Hij is een man, die door iedereen met zich laat sollen en bovendien een heel slecht voorbeeld aan zijn ondergeschikten geeft. Zo bestaat er een voorschrift dat leden van U.N.O.G.I.L. verbiedt hun vrouwen over te laten komen. **Generaal Bull zelf verblijft echter wel met zijn vrouw in een suite van het Riviera hotel. Dat kan hij zich financieel overigens best veroorloven, want de Verenigde Naties geeft hem een toelage van 266 gulden per dag.** De waarnemers daarentegen krijgen echter maar 47.50 gulden per dag (waarvan zij in dit dure land onderdak, voeding, bewassing enz. moeten betalen).

Het is jammer dat men in Nederland de vele rapporten, die er de laatste maanden over de Nederlandse waarnemers in U.N.O.G.I.L. van Libanon uit ontvangen zijn, zonder meer naast zich heeft neergelegd. Het minste wat men had kunnen doen is een van de Nederlandse majoors tijdelijk te bevorderen om op die manier Nederland die plaats in U.N.O.G.I.L. te geven, die het door de capaciteiten van de Nederlandse officieren dubbel en dwars verdient.

DE FAMILIE CONAN DOYLE

Thans verdeeldheid in eigen kamp

Londen. — De schoondochter van de Engelse schrijver sir Arthur Conan Doyle heeft in Genève verklaard, dat de thans nog levende zoon en dochter van de schrijver haar momenteel een proces aandoen over een groot gedeelte van het fortuin van de familie.

Prinses Nina Midivani, de weduwe van Denis Conan Doyle, de oudste zoon van de schepper van de figuur van Sherlock Holmes, heeft in verband daarmee verklaard, dat zij van plan is, zich te dien opzichte te verdedigen.

De aanklacht, die naar men verwacht binnen twee weken voor de eerste getuigen-verhoren voor zal komen, is in juli jl. in Genève door de zoon, Adrian, en de dochter, Jean, van Conan Doyle aanhangig gemaakt.

Van prinses Midivani wordt, als beheerster van de nalatenschap van haar overleden echtgenoot, een bedrag van een waarde van ongeveer 750.000 gulden geëist, plus de rente, die naar beweerd wordt aan de jongere broer en zuster is onthouden.

Denis Conan Doyle, die in 1955 in Indië overleed, was de enige beheerder van de nalatenschap van zijn vader van 1942 tot 1949. Gedurende die periode zouden de twee andere kinderen van Conan Doyle benadeeld zijn. De auteurs-rechten, die Conan Doyle had nagelaten, brachten jaarlijks ongeveer 18.000 pond op. De tweede zoon Adrian werd mede-beheerder in 1951 en nam het hele beheer van de nalatenschap op zich na de dood van zijn broer.

De prinses meent op haar beurt te zijn benadeeld doordat zij sinds 1956 niets heeft ontvangen van het jaarlijkse inkomen aan auteurs-rechten, en doordat enige Sherlock Holmes-manuscripten, die uitgeleend waren voor een tentoonstelling, nooit in haar bezit zijn teruggekeerd. De manuscripten worden verondersteld bij Adrian Conan Doyle te berusten. De advocaten van de prinses in Amerika stellen dan ook alles in het werk om te verhinderen, dat enig Amerikaans auteursrecht, haar toekomend nu haar man overleden is, aan Adrian en Jean zal worden uitgekeerd.

Zoals bekend heeft Adrian Conan Doyle ook een vervolging in laten stellen tegen de Russische staatsuitgeverij en het Russische ministerie van Cultuur, die tot nu toe Sherlock Holmes-boeken verspreidden zonder zich om de auteursrechten te bekommeren.

P. O. C. - Tennis Nieuws

Willemstad. — Binnenkort zal een aanvang worden gemaakt met het spelen om het Gemengd-dubbelspel-kampioenschap van de P.O.C.

Diegenen, die aan deze kampioenschappen willen deelnemen, dienen zich daartoe uiterlijk 20 oktober a.s. op te geven bij een der leden van de tenniscommissie. Tegelijkertijd dient dan de naam van de partner te worden opgegeven.

Verder heeft de tennisafdeling contact opgenomen met de tennisafdelingen van de K.L.M. en PSV om te komen tot de jaarlijkse wisselbekerwedstrijden, zowel in het enkel- als dubbelspel.

De op te stellen spelers, resp. speelsters zullen afzonderlijk bericht krijgen, waar en wanneer de wedstrijden zullen plaatsvinden.

OM HET WERELDKAMPIOENSCHAP DAMMEN

Apeldoorn. — De achtste partij van de tweekamp om het wereldkampioenschap dammen tussen deelnemers Deslauriers (Canada) en Koeperman (Rusland) eindigde in remise. De stand is nu 8-8.

Volleyball - Competitie gaat morgen van start

Willemstad. — Op de volleyballbanen van Asiento te Negropont zal de volleyball-kompetitie morgenavond van start gaan. Het programma van morgen is als volgt:

Asiento A — Super Stars; V.I.O.S. — T.O.P.; Olympia — Asiento B; Sithoc — Arsenal; Volleymasters — Cariocas en Aquino — Asiento I.

De dames- en herenteams worden hierbij verzocht om uiterlijk om 19.00 uur op het terrein te Negropont aanwezig te zijn.

Zora Folley verloor van Henry Cooper

Londen. — De Amerikaan Zora Folley, geklasseerd als eerste uitdager van de wereldkampioen Floyd Patterson, heeft gisteravond in Londen een verrassende nederlaag op punten geleden tegen de 24-jarige Britse zwaargewicht Henry Cooper.

De Nederlandse minister-president, dr W. Drees, slaat de eerste paal in de grond voor het hoofdgebouw van de tweede technische school te Eindhoven. Dit is de eerste van de 1075 palen (van 9½ tot 12 meter lengte), waarop het hoofdgebouw, dat 45 meter hoog wordt, zal rusten. Foto: bijgestaan door de heibaas „luidt" minister Drees aan de touwen van de heistelling en slaat de eerste paal in de grond.

In het stadhuis van Hilversum vond de uitreiking plaats van de T.V.-prijs Prins Bernhard Fonds door prof. mr G. J. Wiarda, voorzitter van de stichting, aan de toneelkunstenaar Ton Lensink voor zijn spel in „Euridici".

Hoofdredacteur van Témoignage Chrétien wordt „columnist"

„Wij kennen allemaal wel iemand die door de laster geveld is"

In een lang artikel, dat tot titel voert „Wat is er gebeurd met „Témoignage Chrétien", bevestigt in het nummer van 4 oktober van het links-katholieke weekblad de hoofdredacteur de heer Georges Suffert, dat hij zoals bericht inderdaad aan de bestuursraad zijn ontslag heeft ingediend. De bestuursraad heeft geweigerd, zo deelt hij mede, over dit aanbod uitspraak te doen, maar tegelijkertijd „alleen maar de wens geuit" dat geleidelijk aan zijn statuut van hoofdredacteur er een zal worden van „columnist". Zijn medewerking aan „Témoignage Chrétien" zal dus regelmatig voortgaan, zij het onder andere vormen.

Eerder in het artikel schrijft de heer Suffert, dat sinds meerdere jaren een campagne zonder precedent tegen Témoignage Chrétien gevoerd wordt. Wat men allemaal naar Rome had gestuurd was genoeg, zo kon hij zich indenken, om een heel vertrek te vullen met dossiers. Maar tenslotte is deze campagne dan ingeslagen. Waarom? „Wij kennen allemaal wel iemand die door de laster geveld is".

Verderop brengt de heer Suffert dan het schrijven ter sprake, dat kardinaal Gerlier ontvangen had van kardinaal Pizzardo, secretaris van de Congregatie van het H. Officie. „Dit schrijven", aldus de heer Suffert, „beoogde naar het schijnt voornamelijk bij de Primaat van Gallië navraag te doen aangaande de wenselijkheid om, gezien Frankrijks nationale situatie, „Témoignage Chrétien" uit de kerken te verwijderen. Geen reden van doctrinaire aard derhalve, maar Rome had zeer wel de indruk kunnen krijgen, dat „Témoignage Chrétien" de christenen verdeelde. Dat in werkelijkheid vele aanvallen afkomstig waren van lieden die zelfs niet katholiek waren, ziedaar wat Rome niet behoefde te weten; ziedaar waarop Zijne Eminentie Kardinaal Gerlier ongetwijfeld de aandacht van Rome heeft gevestigd."

„Men heeft nog vele andere zaken verteld," aldus het slot van het artikel. „Dat een zeker aantal lieden, die zich onlangs opmaakten tot het doen ontstaan van een nieuwe politieke formatie, maar van een oud type, oogmerken op dit blad hadden. Zij ontkennen ht en ik kan alleen maar kennis nemen van hun verklaring. In ieder geval: veel lieden hebben altijd verlangd van „Témoignage Chrétien" hun steun te maken. „Témoignage Chrétien" is er tenslotte altijd in geslaagd een vrij blad te blijven en ik heb geen enkele reden te geloven, dat het morgen niet meer zo zal zijn. Men kan er in ieder geval staat op maken dat ik, evenals Georges Montaron en André Vial (de directie) het zullen doen weten, indien een dergelijke eventualiteit werkelijkheid zou worden."

De uitdager van de Europese bantamkampioen

Kandidatuur van „Sugar Ray" Epril wordt niet geaccepteerd

Brussel. — De Europese boks Unie heeft de Spanjaard Juan Cardenas als officiele uitdager erkend van de Europese kampioen Bantamgewicht, de Italiaan Piero Rollo. Rollo behaalde zondag de titel op zijn landgenoot Mario D. Agata.

Op Cardenas werden vier stemmen uitgebracht, op de Belg Pierre Cossemijns twee stemmen. Het gevecht tussen Rollo en Cardenas moet voor 21 januari 1959 worden gehouden. **De E.B.U. had ook de kandidatuur van Sugar Ray ontvangen. Deze werd echter niet geaccepteerd, omdat hij niet in Europa geboren is. Zoals bekend, heeft het bestuur van de Nederlandse boks bond tegen deze beslissing geprotesteerd.**

—:—

Chicago. — In een wijk van Chicago, waar zich kort geleden enkele gekleurde families hadden gevestigd, zijn twee bommen ontploft. Twee panden, die pas kort door negers werden bewoond, zijn beschadigd.

Eisenhower op Republikeinse propagandatocht door de V.S.

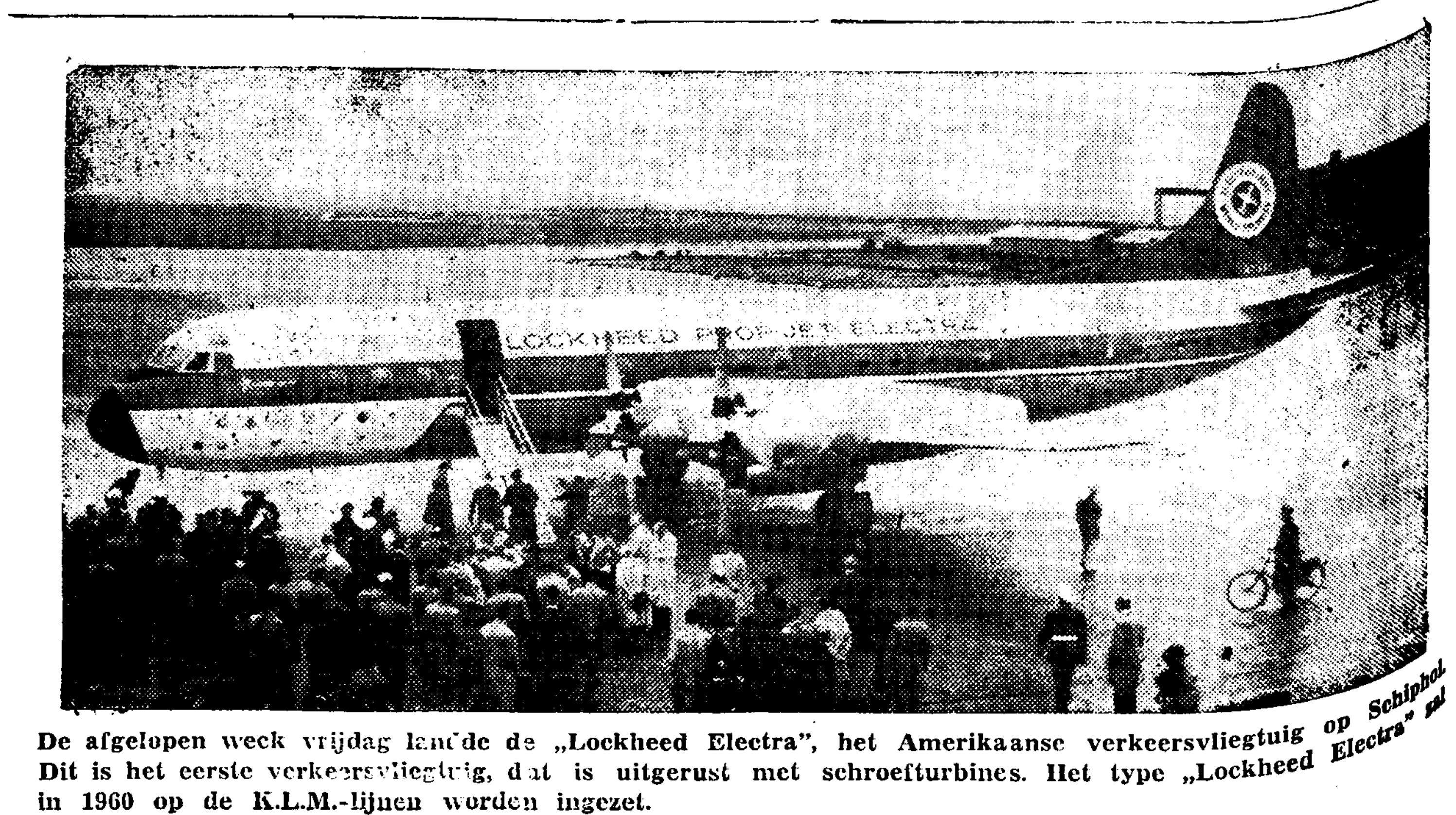
Washington. — Eisenhower vertrekt vrijdag voor een tocht van bijkans 10000 km door de VS om met redevoeringen steun te verlenen aan de republikeinse kandidaten voor de congresverkiezingen op 4 november. De Amerikaanse president zal daarbij ook gebruik maken van hefschroefvliegtuigen.

Regeringscrisis in LIBANON geëindigd

Beiroet. — De voormalige Libanese opstandelingenleider Saeb Salam heeft verklaard, dat de regeringscrisis is beëindigd, door het aantal ministers in het huidige kabinet van acht op vier te brengen.

De Mohammedaan Rashid Karami, die de vroegere opstandelingen vertegenwoordigt, blijft premier. Van de drie hem terzijde staande ministers zullen er twee christenen zijn.

Toen het nieuws, dat er een nieuw Libanees kabinet was samengesteld, bekend werd gemaakt, weerklonken in Beiroet van alle kanten schoten ter viering van de heugelijke ontwikkeling die waarschijnlijk tot de terugkeer van een vreedzaam bestaan zal leiden waar de bevolking allang naar uitziet.

De afgelopen week vrijdag landde de „Lockheed Electra", het Amerikaanse verkeersvliegtuig op Schiphol. Dit is het eerste verkeersvliegtuig, dat is uitgerust met schroefturbines. Het type „Lockheed Electra" zal in 1960 op de K.L.M.-lijnen worden ingezet.